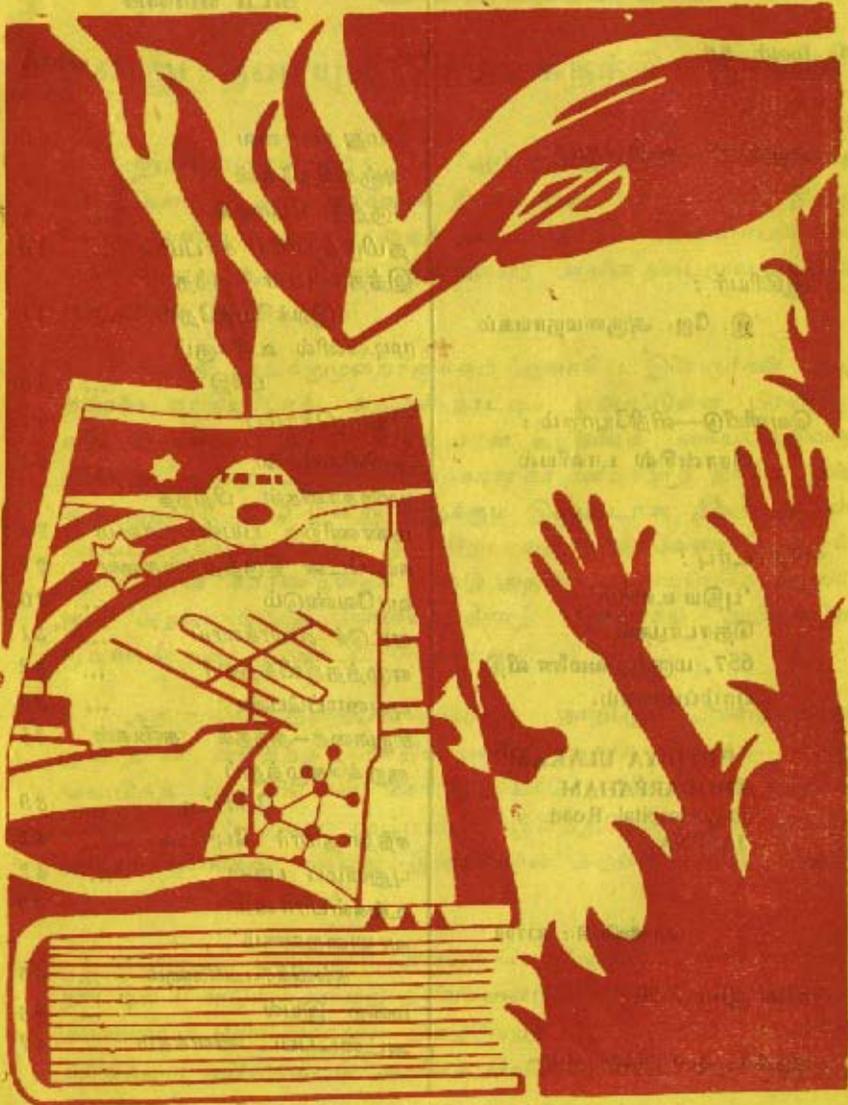

புதிய உலகம்

வைகாசி
ஆனி
1986

ஆக்கத்திற்கே அறிவு; அழிவுக்கன்று.

பத்தாவது ஆண்டு

சுடர் வரிசை

மலர் 56

பக்கம்

வைகாசி—ஆனி 1986

ஆசிரியர் :

இ. ஜே. அருமைநாயகம்

வெளியீடு—விநியோகம் :

பிரான்சிஸ் டானியல்

தொடர்பு :

'புதிய உலகம்'

தொடர்பகம்

657, மருத்துவமனை வீதி
யாழ்ப்பாணம்.

'PUTHIYA ULAKA
THODARPAHAM
657, Hospital Road
JAFFNA.

தொலைபேசி : 23798

விலை ரூபா 2-50

சந்தா, ஆண்டுக்கு 20/-

எமது பார்வை	...	1
அஞ்சலித்தேன்	...	3
கருத்து மோதல்	...	4
தமிழ்த்தாயே சாபமிடு	...	10
இத்தாலியன் தந்த	...	11
இலக்கியத்தேன்	...	11
முடிவின்னில் உதிக்கும்	...	16
பரிதி	...	16
சொழுகொம்பு	...	17
சுழலியலில்லை	...	23
மூளைசாலிகள் பிறந்த	...	24
மண்ணிறகு பயன்படாம	...	24
கண்டேன் திருத்தந்தையை	...	27
வரவேண்டும்	...	30
எட்டுச் சுரைக்காய்	...	31
எழுத்தறிவித்தவர்	...	32
புதுமைப்பெண்	...	33
சிறுகதை—அந்தக் கண்கள்	...	35
குறுக்கெழுத்துப்	...	39
போட்டி	...	39
சந்தாதாரர் போட்டி	...	41
புதுமைப் பதில்	...	42
உதிகள்பார்வை	...	43
காலுறைகளும்	...	45
கல்விக்கூடங்களும்	...	45
மறை இயல்	...	46
அட்டைப்பட விளக்கம்	...	47

படைப்புக்களுக்குப் பொறுப்பு படைத்தவர்களே:
கருத்துக்களுக்கு உரியவர்கள் உரைத்தவர்களே ஆர்

(FOR PRIVATE CIRCULATION ONLY)

என்று தணியும் இந்தச் சுதந்திர தாகம்?

தற்போதைய அரசு 1977ஆம் ஆண்டு தேர்தலிற் போட்டி யிட்டபொழுது தமிழ் மக்களின் நியாயமான கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றவேண்டிய அவசியத்தைத் தன் தேர்தல் விஞ்ஞாபனமாக வெளியிட்டிருந்தது. ஆனால், இன்றுவரை அதனை நடைமுறைப்படுத்தத் துணியவில்லை.

பலவித அடக்குமுறைகளுக்கும் ஆளாகிய இளைஞர்கள் ஆயுதங்களை ஏந்தியபோது, அதனால் நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள பிரச்சினைகளை அடக்கிவிட அரசு பயங்கமான வழிகளைக் கையாண்டுவருகின்றது. முறைப்படி பிரச்சினைக்கான காரணங்களைத் தீர்க்க முன்வந்திருந்தால் நாடு இன்று இருக்கும் இக்கட்டான நிலைக்குத் தள்ளப்படாது இருக்கமாட்டாது. ஒரு நோயைத் தடுக்கவேண்டுமென்றால் நோய்க்கான காரணத்தைக் கண்டு அதனை முறியடிப்பதே வழியாகும். அதனை விடுதது நோயைத் தீராத நேரயாக்கி அழிவையே முடிவாக்குவது மதிக்கெட்ட செயலாகும்.

அதி உத்தம ஜினாதிபதி அவர்கள் நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் தான் வதைத்த லினையின் பலனை அறுப்பதற்காகக் காலங்கொடுத்த பரிசு, காலன் கொடுத்த பரிசே தற்போதைய சூழ்நிலையாகும். அவர் அன்று மூட்டிவிட்ட இனத்துவேஷத்தியை அவரே அணைக்கவேண்டும் என்பது இறைவனின் திருவிளையாடல் "தெய்வம் நின்றறுக்கின்றது."

"அழுதும் பிள்ளையை அவளே பெறவேண்டும்" என்பார்கள். நாட்டில் மீண்டும் அமைதி நிலவவேண்டுமென்றால் தமிழ்மக்களின் நியாயமான கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப்படவேண்டும், பயங்கரவாதத்தை ஒழித்துவிட்டு அதனைச் செய்வதென்பது அர்த்தமற்ற பேச்சு; விதண்டாவாதம்.

மலையகத் தமிழர்களுக்குக் குடியரிமை வழங்காவிட்டால் மலையகத்தமிழ் இளைஞர்கள் பயங்கரவாதிகள் ஆகிவிடுவார்கள் என்ற அச்சம் இருந்ததாற்றான் அவர்களுக்குக் குடியரிமையை வழங்கியதாக வாதிடும் அரசு, அதே கணிப்பினை வட, கிழக்குப்பிரதேசத்தின் பிரச்சினைகளுக்கும் பயன்படுத்தாதது வினோதமே.

மேஜர் பாலசூரியா பி. பி. சி. நிருபருக்குப் பேட்டி அளிக்கையில் "வியட்நாமில் அமெரிக்கா ஊடுருவமுடியாமற் போனது போலவும், வட அயர்லாந்திற் பெரிய பிரித்தானியா போராட்டத்தை அழிக்க முடியாதிருப்பதுபோலவும் வடபகுதியில் இலங்கை இராணுவத்தின் பயங்கரவாதத்தை ஒழிப்பது இயலாத காரியம்" என்றுள்ளார். இத்தனை சிக்கல்கள் மத்தியில், தொடர்ந்தும் இராணுவத்தீர்வையே அரசு நிறைவேற்ற முனைந்கால் அழிவுகளும் உயிரிழப்புக்களும் அதிகரித்துக்கொண்டே செல்லும்; முடிவு தாமதமாகு; நாடு சீரழிந்துபோகும்; என்றே ஒருநாள் தமிழ் மக்களின் உரிமைகள் கொடுக்கப்பட்ட பின்பே அமைதி வந்துகேரும் எனவே நாட்டு மக்களின் நலன்கருதி, கூடிய வரைவில் நியாயமான தீர்வை முன் வைத்து நிறைவேற்றுப்படி பொறுப்பு வாய்ந்த அதி உத்தமரை நாட்டிலுள்ள ஏங்கும் உள்ளங்கள் அனைத்தும் கேட்ட வண்ணமே இருக்கின்றன.

சுதந்திரம் என்பது நிரந்தர விடாய்: தணியாத தாகம்; அணையாத கடர்த்தீபம்.

இ. ஜே. அருமைநாயகம்.

அஞ்சலித்தேன்

அலைகடற் சுழியுள் அகப்படு கலமாய்
அப்பனே நின்னடி யார் யாம்
நிலைகுலைந்திங்கு நித்தமுந் துயர்க்கண்
நீந்துவ தறிந்திலை யோநீ
விமைதிக்கரிய கருணையின் வெள்ளம்
விஞ்சிடும் நெஞ்சிரங் காயோ?
தலைவனே நின்றன் தயைமலர்த் தாளே
தஞ்சமென் றஞ்சலிக் கின்றேம்.

அன்னையின் மேலாம் அன்பினைச் சூரந்தே
அனைத்துயிர் புரந்திடு விருந்தே
பொன்னையொத் தொளிரும் திருவருட் பிழம்பே
பூசிதா மாசறும் மருந்த
உன்னையிட் டெங்கும் உறவெமக் குண்டோ
உளங்கனிந் திடப்பணிந் திரந்தோம்
இன்னலைத் தீர்த்தே எம்முயிர் காபாய்
இருகரங் கூப்பியஞ் சலித்தோம்

தனயர்செய் பிழையைத் தந்தையும் பொறுக்கத்
தயங்குதல் இல்லையே அப்பா
வினைபல புரிந்தே வெந்துய ரீந்தோம்
விம்மியே நின்கழல் வீழ்ந்தோம்
உனையலா தீங்கு துணையிலா தோர்கள்
உயிர்தவித் திடவிடல் அழுகோ?
இனியனே நேசஇதயனே மைந்தர்
இணைப்பதத் தஞ்சலிக் கின்றேம்.

அறிவு வளர்ச்சி மனித

உறவை வளர்க்கின்றது

பண்டைக்கால மனிதன் தனது தேவைகளைப் பூர்ந்தி செய்ய மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளுக்கும்—தற்கால மனிதன் தனது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய மேற்கொண்டுள்ள நடவடிக்கைகளுக்கும் இடையே உள்ள வாழ்க்கைப் போராட்டத்தில், கற்பனைக்கும் எட்டாத அளவுக்குப் பரந்திருந்த மனித உறவுகள் நெருங்கிப் பின்னிப் பிணைந்ததற்குக் காரணம் அவன் பெற்ற அறிவு வளர்ச்சி என்றே கூறத்தல் வேண்டும். உலகின் பல பாகங்களிலும் இடததுக்கிடம் இயற்கை பற்பல வாய்ப்புக்களைக் கொண்டிருப்பினும்— மனிதன் அதன் தன்மைகளையும், செய்முறைகளையும், பயன்பாடுகளையும் அறிந்து தனக்கேற்ற முறை

யில் மாற்றிக்கொண்டதற்குக் காரணம் மனிதன் படிப்படியாகப் பெற்றுக்கொண்ட 'அறிவு' என்னும் செயற்றிறனாகும்.

உலக வரலாற்றில் 5ஆம் நூற்றாண்டளவில் உரோம சக்கராதிபதிகளின் வளர்ச்சியினால்— அவர்களின் கருத்துக்கு மாறுபட்ட விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகள் கலைவளர்ச்சிகள் எல்லாம் நசுக்கப்பட்டு வளர்ச்சி பெறுகின்றதற்கு மையால் இக்காலம் 'அஞ்ஞான இருள் சூழ்ந்த காலம்' என வர்ணிக்கப்பட்டது. இத்தகைய நிலை 14ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பிறகு மனிதனின் அறிவு வளர்ச்சியினால் அதாவது 'புத்தறிவுக்கிளர்ச்சி' என்னும் பெருமியக்கத்தின் வளர்ச்சியினால் மாற்றமடையத் தொடங்கியது.

இம்மாற்றங்களைப் பிரித்தானியாவில் தோன்றிய 'கைத்தொழிற்புரட்சி' பிரான்சில் தோன்றிய 'அரசியற் புரட்சி' உலகின் பல நாடுகளிலும் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட புதிய கண்டுபிடிப்புகள் என்பன மனித வாழ்க்கை வசதிகளிலும்—உறவிலும் பெரும் மாற்றங்களைக் கொண்டுவரலாயின.

அறிவு வளர்ச்சிபரந்து கிடந்த உலகநாடுகளையும் அவ்விடங்களை நோக்கவேண்டிய காலத்தையும் கருக்கிவிட்டது. பல்லாயிரம் மைல்களுக்கப்பால் உள்ள மனிதர்கள் ஒருவரோடொருவர் தொலைபேசிமூலம் சந்தித்து உரையாடுகின்றனர். அப்பாலுள்ள ஒருவர் பாடும் பாட்டுக்களையும் பேசும் பேச்சுக்களையும்—செய்திகளையும் வானொலிமூலம் கேட்பதோடல்லாமல் தொலைக்காட்சிமூலம் நேரடியாகப் பார்த்தும், மகிழ்கின்றனர். ஒரு காலத்தில் தொலைநாடுகளாகக் கருதப்பட்டவை இன்று அண்டை வீடுகளாகிவிட்டன. விண்வெளிச் சாதனங்களின் உதவியால் உலகைச் சில மணித்தியாலங்களில் சுற்றிவருகின்றன. இவ்வளர்ச்சிகள் பரந்து கிடந்த மனிதனை ஒன்றுபடுத்தி அவன் உறவை வளர்க்கின்றது.

சுகாதார வளர்ச்சியினால் மனிதன் நோய்க்காளாவது தடுக்க

கப்பட்டு இறப்புவிதம் குறைக்கப்பட்டுள்ளது இயந்திரங்களில் சில பகுதிகளை மாற்றுவது போன்று—மனித உடலிலும் பழுதடைந்த பகுதிகளை மாற்றி வாழ்வை நீடிக்கும் காலமாக மாறிவிட்டது. பல மனிதர்கள் பல மணிநேரம் செய்யவேண்டிய வேலைகள் 'கம்பியூட்டர்' சாதனங்கள்மூலம் இலகுவாகச் செய்யப்படுகின்றன. இவ்வாறு பார்க்கும்போது அறிவு வளர்ச்சி மக்களின் பல்வேறு துறைகளிலும் பயன்பாடுடைய செயல்களுக்குக் காரணமாக இருந்தபடியால் தான் மனித உறவு வளர்ச்சிப் படுத்தப்படுகின்றது. தரையிலம்மட்டுமன்றிக் கடலிலும்—ஆகாயத்திலும் போக்குவரத்துக்களில் ஏற்பட்ட அறிவு வளர்ச்சி தான் மனித உறவுகள் நெருங்குவதற்கு முக்கிய காரணமாகியது. அத்துடன் தொலைத் தொடர்புச் சாதனங்களின் வளர்ச்சி மனித உறவை உலகநாடுகளிடையே பலப்படுத்தி வருகின்றது.

எஸ். பி. ஏ.

நெடுந்தீவு-7.

கல்வி, மருத்துவம், கலை, விஞ்ஞானம், கைத்தொழில், வாணிபம், பொருளாதாரம் முதலிய பல்வேறு துறைகளிலும் பல முன்னேற்றங்களையும் பயன்பாடு

களையும் அறிவு வளர்ச்சிமூலம் மனிதன் பெற்று வருகின்றான். இப்பல்துறை அறிவு வளர்ச்சி உலகின் எல்லா நாடுகளிலும் ஒரேமாதிரியாக வளர்ச்சியடைய வில்லை. இவ்வளர்ச்சியை வளர்ச்சியடைந்த நாடுகள், வளர்ச்சியடையாத நாடுகள் எனப் பிரித்து நோக்கலாம். இவ்வேறுபாடு இயற்கைவளங்கள், கனிப் பொருள், புவியியற் சூழல், மனித அறிவைப் பயன்படுத்தல் முறை, மனித முயற்சி என்பவற்றுக்கேற்ப மாறுபட்டுக்காணப்படுகின்றன. எனவேதான், ஒருநாடு இன்னொரு நாட்டின் உதவியின்றி செயற்படமுடியாதுள்ளது. உதாரணமாக யப்பான் உலகில் முன்னணியில் உள்ள கைத்தொழில் நாடாக இருப்பினும் கைத்தொழிலுக்குத் தேவையான 90% மூலப்பொருள்களும் இறக்குமதி செய்யப்பட்டே தொழில் உற்பத்தி நடைபெறுகின்றது. வளர்ச்சியடைந்த நாடுகள் வளர்ச்சியடையாத நாடுகளுக்குப் பல துறைகளிலும் உதவியளிக்கின்றன. வளர்ச்சியடையாத நாட்டிலுள்ளவர்கள் வளர்ச்சியடைந்த நாட்டுக்குச் சென்று விஞ்ஞான அறிவைப் பெற்றுத் தங்கள் நாட்

டுக்கு உதவ முடிகின்றது. இவைகளெல்லாம், பரந்து கிடந்த உலக நாடுகள் ஒன்றோடொன்று தொடர்புற்று மனித உறவு வளர்க்கப்படுகின்றதென்பதற்குச் சான்றுகளாகும். மேலும் இரண்டாவது உலகமகா யுத்தம் முடிவுற்றதும் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஐக்கிய நாடுகள் சபை உலகநாடுகளின் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க முற்படுவதுடன் வறியநாடுகளின் தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்யவும் ஒரு தொடர்புப்பாலமாக அமைகின்றது.

அணுயுகம் என அழைக்கப்படும் இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டிலே அறிவு வளர்ச்சியால் ஏற்பட்ட நாகரிக வளர்ச்சியையும்—மனித உறவுத் தொடர்பு வளர்ச்சியையும் எஞ்ஞான்றும் என்னென்று கூறுவது, இன்னும் கற்பனைக்கெட்டாத எண்ணரிய விஷயங்களும், பயன்பாடுகளும் மனிதனின் கைப்பிடியிற் சிக்கிவிடுவது அறிவு வளர்ச்சியினால் ஏற்படும் செயற்றிறனாகும். எனவேதான் அறிவு வளர்ச்சி மனித உறவை வளர்க்கின்றது என்று கூறுவது பொருத்தமுடையதாகும்.

அறிவு வளர்ச்சி மனித உறவைச் சீரழிக்கின்றது

அலைகடல் குமுறித் தரை தனி மேசும் மாபெரும் திருப்பாரிலே—புலவர்க் கடங்காப் பூமியிலே விஞ்ஞான மேதாவி்கள் தமது அறிவு வளர்ச்சியினால் விழித்தெழுந்து வியப்புட்டும் விஷயங்கள் நடத்தும் தற்கால உலகத்திலே நிற்கின்றான் மனிதன். கற்களையே தமாகப் பாவித்தவன் இன் லோகங்களான பாரிய—கூட ஆயுதங்களை வைத்திருக்கின்றான். கல்லினால் கனல் உண்டாக்கியவன் கம்பியினால் வெளிச்சத்தைச் செலுத்துகிறான். அயல் நாடுகளை அறியாதிருந்தவன்—சந்திரமண்டலத்தையும் சந்தித்துவிட்டான். இவ்வாறான அறிவு வளர்ச்சி மனித உறவை வளர்ப்பதற்குப் பதில் சீரழித்து வருகின்றது. அறிவு வளர்ச்சி மனிதனது புற வாழ்க்கையில் மாற்றத்தையும், வளர்ச்சியையும் கொண்டு வந்ததேயொழிய அகவாழ்க்கையில் நல்வளர்ச்சியைக் கொண்டுவர வில்லை. இதனாற்றான் அறிவு வளர்ச்சி உச்சநிலையில் வளர்ச்சியடைந்திருந்தும், மனிதன் மனிதனாக வாழ வழி தெரியாது சீரழிந்துகொண்டிருக்கின்றான்.

மனிதன் இன்று விண்ணும் வியக்கும் விதம்விதமான நுண்

ணிய—திண்ணிய அணுக்குண்டு களுடன் போராயத்தம் செய்து கொண்டு பெருமூச்சு விடுகின்றான். துன்றைய மனிதன் அவையடக்கத்தைக் கைவிட்டு அட்டகாசம் செய்கின்றான். நட்பை வெறுத்து பகைமையைப் பாராட்டுகின்றான். நன்மையைக் கைவிட்டுத் தின்மையைச் செய்கின்றான். இதோ அணுக்கண்டைப் பார். அக்கினிவாயுக் குண்டைப் பார். தேசத்தை ஒரு நொடியில் அழிக்கிறேன் என்று பெருமூச்சுவிடுகின்றான். இந்நிலையில் மூன்றாவது உலகமகாயுத்தம் ஏற்படுமானால் உலகம் அழிந்து விடுவது, நிச்சயமாகும்.

புற உலகில், முன்னேற்றம் கண்ட மனிதன் அக உலகிற் சிறிதேனும் மூன்னேற்றம் கண்டானா? புற வாழ்க்கை வசதிகளுக்கான சாதனங்களையும்—பொருள்களையும் உற்பத்தி செய்து அவற்றை விற்றுப் பொருள்தேடி தான்மட்டும் வாழ்தல் வேண்டுமென்ற தன்னலம் கொண்டதீய கொள்கைதான் மனித உறவைச் சீரழிக்கின்றது. உலகிற் பல நாடுகளில் அறிவு வளர்ச்சி ஏற்படினும், எல்லா நாட்டு மக்களும் பூரண நாகரிகம் பெறவில்லை. எந்நாட்டிலும் அறிவுடன் நடந்துகொள்ளும் நல்லோர்களும்

உள்ள தின் உறுதி உயர்வுக்குக் கால்கோள்

தமிழ்த்தாயே சாபமிடு!

தாயே! இன்றமிழே தரணியிலே நீவாழ்க!
நேயமுடன் கவிபாட, நின்னருளைத் தந்திடுக!
கைகொட்டி யன்று காசினியில் வாழ்ந்தினம்
கைகட்டி யின்று கவலையுடன் வாழ்வதுமேன்?
தார்மீகம் சமதர்மம் தரணியிலே பேச்சளவே
பார்மீது கொலை, கொள்ளை பலவுந்தான் நடக்கிறதே!
நீதிநெறி சேர்மை நியாயங்கள் என்னைல்லாம்,
ஆதியிலே இருந்தனதாம். அவையெல்லாம் இன்றில்லை!
வரலாறு படைத்து வாழ்ந்துவந்த தமிழ்மாதந்தர்
இரக்கமிலா தவராலே இன்னலடை கின்றதுமேன்?
அறிவுநூல் நிலையங்கள் ஆவதுமேன் தீக்குணவாய்?
வெறிச்செயலால் தமிழருடல் வீதிகளிற கிடப்பதுமேன்?
அஞ்சாத சிங்கங்கள் அடிபட்டு அடிபட்டே,
வெஞ்சிறையின் உள்ளே விதியென்று வாடுவதேன்?
பேச்சுரிமை எழுத்துரிமை எல்லா உரிமைகளும்,
போச்சுதடி அம்மா! புலராடோ ஒருபொழுது?
போதித்தான் "புத்தன்!" புத்தனணிக் கெதிர்தின்று
சாதித்தார் கொடியவர்கள்! சத்தியத்தைக் கொன்றார்கள்!
"எல்வாளன்" தன்னை எதிர்த்திட்ட "கைமுனு" போல்,
பொல்லாதார் இன்று புரிகின்ற கொடுமைகட்கு,
சாவேந்தும் தமிழ்விடர் சரிதங்கள் ஒருசான்று
மூவேந்தர், காலம்போல் முத்தமிழும் வாழாதோ?
அன்னை தமிழே! அரவணைக்கும் மாதாவே!
இன்றே சாபமிடு! இரணியரைக் கொல்லவிடு!
வானம் இடிந்து வஞ்சுகரைக் கொல்லட்டும்.
பானமெனப் பருகும்நீர் ஆலமென மாறட்டும்!
பொங்கும் கடல்வந்து பூமியெலாம் நிறையட்டும்!
தங்கமனம் கொண்டவர்கள் தரணியிலே வாழட்டும்!
இங்குஅது இலாதவர்கள் இறப்பதனைத் தழுவிடவே;
சிங்கத் தமிழ்த்தாயே! சீக்கிரம்வா! சாபமிடு!

—அ. கௌரிதாசன்
ஆலங்கேணி கிழக்கு.

தருமங்களை ஒருபோதும் தவற விடாதே

இத்தாலியன் தந்த இலக்கியத்தேன் 6

வளன் கலக்கம்

நம்பிக்கை

இஃ இழந்தவன் முட்டம். நம்பிக்கை இழந்தவன் சடம், கையை இழந்தவர்களில் பலர் அதை ஒரு குறையாகக் கொண்டு தமது வாழ்க்கையில் பின்னடையாது உயர் நிலையை அடைந்துள்ளனர். காரணம் நம்பிக்கையை இழக்காத அவர்கள் தம் தளரா முயற்சிதான். ஆனால் நம்பிக்கையை - அதுவும் தன்னம்பிக்கையை இழந்தவர்கள் நிலை? அது பற்றி நாம் ஆராயவேண்டிய அவசியமே இல்லை.

நம்பிக்கையை இழந்தவன் வெறும் சடம்தான். உயிரிழந்த பிணத்துக்கு என்ன நடக்கும். அழுசிச் சிதைந்து மண்ணோடு மண்ணாக மக்கி அழிந்துவிடும். நம்பிக்கையை இழந்தவனின் வாழ் விலும் அதுவே நடைபெறும். அவன் வாழ்வே சிதைந்துவிடும்.

நம்பிக்கை இரண்டு. ஒன்று தன்னம்பிக்கை, மற்றது பிறர் நம்பிக்கை. ஆனால், தன்னம்பிக்கை இழந்தவன் பிறர் மீது நம்பிக்கை வைத்திருப்பது என்பது நடவாத காரியம். உதடு பிறன்மேல் நம்பிக்கையுண்டு என்று சொன்னாலும் உள்ளம்

முழுமையாகப் பிறனை நம்புவதில்லை. அதன் பொருட்டே 'நம்ப நட நம்பி நடவாதே' என்ற பழமொழியை எம்மவர்கள் சொல்லியுள்ளார்கள்.

இல்லறத்தில் நம்பிக்கை

இந்த நம்பிக்கையானது கணவன் மனைவிக்கிடையே இருப்பது மிக அத்தியாவசியமானது. இவர்களுக்கிடையே ஒருவர் ஒருவர் மீது இருக்கவேண்டிய நம்பிக்கையானது அவநம்பிக்கையாகப் பரிணமிக்குமானால் பின்னர் அக்குடும்பமே சிதைந்துவிடும்.

நாவின்ணன்

கணவன் மீது மனைவிக்கு ஏற்படும் அவநம்பிக்கையின் பலனுக்கும் - மனைவிமீது கணவனுக்கு ஏற்படும் அவநம்பிக்கையின் பலனுக்கும் பாரிய வித்தியாசம் உண்டு.

தன் கணவன் தனக்கு மட்டுமே உரியவன், அவன் அன்பு, மற்றும் உடைமைகள் பிறருடன் பகிரப்பட்டுவிடக் கூடாது என்று உரிமைப்போரே மனைவி நடத்தும் போர். அதில் அவன் அடையும் வெற்றியின் பலன் கணவன்

என்ன தவறு செய்திருப்பினும் அவற்றை மன்னித்து மறந்து மீண்டும் அவனோடு வாழ (குறிப்பாக தமிழ்ப்பெண்கள்) இசைந்து விடுகிறார்.

மாறாக, கணவனுக்கு மனைவி மட்டில் ஏற்படும் அவநம்பிக்கை நிரூபிக்கப்பட்டு அவன் வெற்றி பெறுவானால் அந்தப் பெண்ணுடைய வாழ்க்கையே பாழடிக்கப்படுகிறது. அவளை ஒரேயடியாகப் புறக்கணித்து ஒதுக்கும் உரிமையை அவன் பெறுகின்றான். இது கணவன் அடையும் வெற்றியின் பலன்.

திருக்குடும்பத்தில்

“இத்தனை முன்னுரைகள் எதற்கு?” என்ற வினா வாசகர்கள் உள்ளத்தில் எழலாம். எல்லாம் காரணத்தோடு தான். ஏனென்றால் தேம்பாவணியில் நாயக, நாயகியிடையேயும் இப்படியே குழப்பம் ஏற்படவே செய்தது. இல்லறத்துக்கே எடுத்துக் காட்டாக விளங்கிய வளன் - மரியாளர் குடும்பத்திலும் இப்படியொரு பிரச்சனையா? என்ற கேள்வி எழுந்து எம் மனத்தைக் குடைவதும் இயற்கையே.

இவர்களிடையே எழுந்த பிரச்சனைக்குக் காரணம் சாதாரண ஒரு விடயமன்று. சாதாரண மானுடப்பெண் இந்நிலைக்கு ஆளாகியிருந்தாலே அவள் கண

வன் பார்த்துச் சகித்துக் கொண்டிருக்கமாட்டான் கொலையே விழுந்துவிடும். ஆனால் மங்கையர் திலகம், கொண்டவனாலும், மற்றவர்களாலும் ஏத்திப் போற்றப்படும் மரியாளிடம் இப்படி ஒரு களங்கம் ஏற்பட்டதை வளனால் எப்படித் தாங்கிக் கொள்ள முடியும்?

இல்லறத்தில் இணைந்த முதல் தினத்திலேயே - முதற்பேச்சிலேயே தாமிருவரும் ஐம்புலன் அடக்கிச் சிற்றின்பம் வெறுத்து இறைதொண்டியற்றிப் பேரின்பத்துறவை மேற்கொள்வோம் என்று குறூரைத்துக் கொண்டவர்கள்.

மரியாளை, தெய்வமகளாகவும் - அவள் வாக்கை மந்திரமாகவும் போற்றிவந்தவன் வளன். இந்நிலையில் அவள் கருவுற்றாள் என்ற சேதி வளனுக்கு எத்துணை பேர்திர்ச்சியைக் கொடுத்திருக்கும் என்பதை நாம் கற்பனை செய்து பார்க்கவும் முடியாது. வளனோ மரியாளின் கணவன், ஆனால் அவனோ மறந்தும் இச்சையோடு அவளைத் தீண்டியறியான். இந்நிலையில் அவள் எப்படித் தாய்மையடைவாள். (மரியாளர் கருவுற்ற விபரம் புதிய உலகம் 1984 கார்த்திகை - மார்ச்சு இதழில் “உருவிலான் கருவாகி உருவானான்” என்னும் தலைப்பில் வெளி

வந்துள்ளது) அவள் அடைந்த தாய்மை - வளனின் துறவை, சான்றாண்மையை மாசுப்படுத்துவது அல்லவா?

அதுமட்டன்று. மரியாளின் புனிதத் தன்மையைப் புரையோடச் செய்வது அல்லவா? எனவே தான் வளனுடைய மனதில் அவநம்பிக்கை வேர் விட்டது. ஆனால் வளனுடைய மனத்தி் எழுந்த அவநம்பிக்கையானது சாதாரண கணவன்மாருக்கு ஏற்படுவது போன்றதன்று. காரணம் அவனுக்கு ஏற்பட்ட அவநம்பிக்கை மரியாளரீது அன்று - பதிலாக அவனுடைய கண்கள் மீதே சந்தேகம் - அவநம்பிக்கை ஏற்பட்டது. மரியாளர் அவனை ஏமாற்றவும் மாட்டாள். தனது கண்களே தனக்குப் பொய் செல்லுகின்றன என்று தன்கண்களைச் சபிக்கின்றான்.

வளனின் நம்பிக்கை

காப்பமடைந்து ஐந்துமாதங்களின் பின்னர் அவளது உடலில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தைக்கண்டு திகைத்து, அவள் முன்னால் இல்லாத போது “அப்படி இருக்காது” என்று ஆறுதலடைந்து, மீண்டும் அவள் முன்னால் வரும் போது சந்தேகம் தலைதூக்கத் தவிக்கும் அவன் “பொய்யெனக் கறைந்திர் கண்ணே, புரையுருக் கன்னி முன்னாள் மெய்யெனக் கந்த தன்மை டெய்வியமோ” என்று கேட்கின்றான். “அவள் கூறிய வார்த்தை தவற மாட்

டாள். கண்களே நீங்கள் தாம் பொய் கூறுகின்றீர்கள் அப்படி அவள் களங்கமுறுவாளானால், அதற்கு முன்னர் ஒரு பெரும் அதிசயம் நடைபெற்றிருக்க வேண்டுமே. “பளிங்கில் தூயாள மையெனக் களங்கமுற்று மயங்குமுன் இரவி நீட்டும் கையெனக் கதிர்கள் மாறிக் கலங்கலே காண்பீர்” பளிங்கின் தூய்மையை விடத் தூய்மையான அவள் களங்கமுறுமுன்னர் சூரியனின் ஒளிக்கதிர்களை கலங்கி ஒளிமங்கிவிடுமே என்று அடித்துக் கூறுகின்றான்.

“எங்கே மனிதகுலம்
இடுக்கண்ணில் வீழ்ந்திருமோ
அங்கே இருகரங்கள்
அரவணைத்து வாழ்ந்து விடு”

தன் மனைவியின் வாழ்வில் என்றோ எப்பொழுதோ நடந்த, அல்லது நடவாத விடயத்தை எவனோ குறையாக எடுத்துக் கூறியதைக் கேட்டதாலேயே தம் மனைவியர்க்கு ஆயுள் தண்டனை வழங்கும் கணவர்மார்க் கெல்லாம் வளன் ஒரு பெரும் வழிகாட்டியாகத் திகழ்கின்றான். கொண்டவன்மீது அவன் கொண்டுள்ள நம்பிக்கையின் பலம் எமக்கு வியப்பைத் தருகின்றது.

களங்கமடைந்துள்ளது போன்று தோற்றமளிக்கும் மனைவியைத் தண்டிக்கும் எண்ணம் வளனுக்கு எழவில்லை. பதிலாக மரியாளை

நல்லாரை ஒறுப்பார் நாசமாவார்

இந்தக் கோலத்தில் காட்டுகின்ற கண்களே, இனிமேல் நீங்கள் மேகம் பொழியும் மழைபோல் கண்ணீர் வடியுங்கள் "கார்விளை தழை ஒப்பக் கலந்து, இனி வருந்துவீரே" என்று தன்கண்களுக்கே தண்டனை வழங்குகிறார்.

இடையிலே வளனுக்கு ஓர் ஐயம். "உலகை மீட்கப் பிறக்கும் தேவமைந்தனின் அன்னையானவள் கன்னிமை கெடாதவள் என்று வேதம் சொல்கின்றதே! ஒரு வேளை மரியாள் அந்த இறைவனையே சூல்கொண்டாளோ!"

இப்படியாக மரியாளைப் பற்றி உயர்வாக எண்ணியவனுக்கு மீண்டும் சந்தேகம் எழுகின்றது. "எதனால்? தன்னைப்பற்றி அவள் எண்ணுகின்றான். மரியாள் இறைவனின் தாயாக தகைமை உடையவள் தான். ஆனால் இறைவனின் தாயை மனைவியாகப் பெறும் தகைமை எனக்கில்லையே" என்று எண்ணி மீண்டும் கலங்குகின்றான்.

வளனின் தவிப்பு

மீண்டும் இரண்டு மாதங்கள் ஓடிமறைகின்றன. மரியாள் கருவுற்றாள் என்பதைத் திண்ணமாக அறிந்து கொண்டான். வளன் நீதிமான், அவனுடைய மனச் சாட்சியின்படி மரியாள் கருவுற்றிருப்பதற்குத் தான் காரணமல்ல என்பது தெரியும் எனவே

யூத சட்டத்தின்படி அவள் தண்டிக்கப்பட வேண்டியவள். உண்மையை அவள் வெளிப்படுத்தியே ஆகவேண்டும். ஆனால் —

அவனுடைய அதே மனச் சாட்சியின்படி அவளைக் களங்கம் சூழாது என நம்புகிறான். தான் அவள் மீது குற்றம் சுமத்தப்போய் அது உண்மை அற்றதுவானால் அவள் உயிர்வாழமாட்டாள். பின்னர் அவளின்றித் தான் எப்படி உயிர்வாழ முடியும். தன் உயிரும் உடன் பிரியும் எனவே என்ன செய்வது?

இந்தக் கேள்விக்கு அவனால் விடை காணமுடியவில்லை. இதனால் வளன் உணவை மறந்தான் - உறக்கத்தை மறந்தான். ஆனால் தன் கடமையை மறந்தான். மரியாள் மட்டில் தனக்குள்ள கடமைகளை மறக்காமல் செய்து வந்தான்.

திமனம்

இறுதியாக வளன் ஒரு முடிவுக்கு வந்தான். மூன்று வயதிலேயே தவம் செய்ய வனம் சென்றவன் இப்பொழுது முப்பத்து மூன்றாம் வயதிலும் அதே முடிவுக்கு வருகின்றான். அவளைக் காட்டிக்கொடுத்து அவளைக் கொன்றதானும் இறப்பதைவிட இதுமேல் என்ற முடிவைச் சிறந்த முடிவாகக் கொள்கிறான். அதனால் மரியாளை உலகம் பழி

சொல்லாது. இயல்பாகவே அவனுக்குள்ள துறவு எண்ணம் அவனை ஒளித்தோடச் செய்தது என்று எல்லோரையும் எண்ணவைக்கும் என்பதே அவன் கொண்ட முடிவுக்குக் காரணம்.

காட்டுக்குச் செல்வதையும் மரியாள் அறியும்படி பசுவில் செய்யாது இரவிலே செய்யவேண்டும், தான் பிரிந்து செல்வதை அவள் கண்டால் மிகவும் வருந்துவாள் - அவள் அடையும் துன்பத்தைக் கண்டபின்னர் அவனால் செல்வது என்பது முடியாது. எனவே, அவள் உறங்கிய பின்னர் செல்வதே சிறந்தது என்று முடிவு செய்கிறான். தனது "பிரிவால் மரியாள் அடையக்கூடிய துன்பத்தைத் தாங்கும் சத்தியை அவனுக்கும் கொடு" என்று இறைஞ்சித் துயிலச் செல்கிறான். ஆனால் களவில் தேவதூதன் தோன்றி அவள் கடவுட்க் கருவுற்ற செய்

தியைச் சொல்லி அவனைத் தேற்றுகின்றான்.

தேம்பாவணியின் காப்பியத் தலைவன் - குடிமத்தலைவன் உலகு வாழ இல்லத்தலைவர்களுக்கெல்லாம் ஓர் உதாரண புருஷனுக்குக் காட்டப்படுகின்றான். தன்னை அறிபாமலே கருவுற்ற தன்மனைவியை இறுதிவரையும் சந்தேகிக்காது, அதையிட்டு ஒரு கேள்விதானும் கேட்காது - அவளை வந்ததாது அவள் தன்றிறைகாத்த மாண்பை வேறு எந்தக் கணவனிடமும் காண்பதரிது.

இதுகாறும் வளனுடைய மனோ நிலை பற்றிப் பார்த்தோம். களங்கமே அணுக முடியாத கன்னித்தாய் மரியாள் மனோ நிலை என்ன இவன்பதை இனித் தொடர்ந்து பார்ப்போம்.

— தொடரும்.

விடுதலை

விடுதலை என்பது திருவிழாக் கடைப்பலகாரமன்று. அது கேட்டுப் பெறுவதில்லை. ஒன்றை இழந்து பெறுவது என்பதால் தம்மைத் தகனப்பலியாக்கித் தாமுண்ட பாத்திரத்தில் நம்மையும் பருக அழைக்கின்றனர் தியாகிகள்

கவலைக்கு மருந்து கடவுளை நம்புதல்

அகந்தை இருந்தால் அருள் சுரக்காது

முடிவீனில் உதிக்கும் பரிதி!

எத்தனை காலம் சிந்துவ தின்னும்
இனிய தமிழரின் குருதி...? — இங்கு
செத்தவராயிர மாயிர மெனினும்
சிந்தையில் வளருது உறுதி —
சத்தியம் காக்கச் சமரிடு தீரர் — என்றும்
சாவினும் வாழ்வதும் நியதி
முத்தமிழ் மறவர் ஒற்றுமை காணின் — நல்ல
முடிவீனில் உதித்திடும் பரிதி

★

எழிலுறு தமிழின் இலக்கியம் யாவும்
யம்பிடும் உயர்தமிழ் வீரம் — இன்று
தளிர் த்துமே மண்ணில் தழைத்தது விண்ணில்
தரத்துடன் முனைவது பாடும்
வளை கரம் கூட வாளைடுத் தாடும் — உயர்
வனப்பினில் விளையுது தீரம்
அழியினும் ஆக்கம் அடைந்திட வென்றே — நம்
அருந்தமிழ் மறப்படை தாவும்

★

இளந்தமிழ் மறவர் இதயங்கள் தோறும்
எழுந்தது சுதந்திர தாகம் — அது
வளர்ந்தது தீயாய் வாழ்வீனில் அலையாய்
வசந்தம் அதனுடை மோகம் — சீறி
எழுந்தவர் அடங்கார் இறக்கினும் ஒடுங்கார்
ஏற்றனர் புயலினும் வேகம்
தொழுமிறை யவரின் தோளினிலிருக்கும் — நல்ல
துணை இவர் அடைவார் ஜெயமே

நிலாதமிழின் தாசன்

குறுநாவல்

வசந்தி:—

அன்று விடை பெற்றுச் சென்றவர்தான். பின்னர் இன்றுவரையில் அவரைக் காணும் பேறு எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. சில நாட்களில் வருவதாக கூறிச் சென்ற அவர் வாரம் ஒன்றாகியும் வராதது கண்டு என்னுள்ளே அச்சம் பீடிக்கத் தொடங்கியது மேலும் ஒருவாரம். 'பாம்பின் கால் பாம்பறியும்' என்னிடம் ஏற்பட்டு வருகின்ற மாற்றத்தை அம்மா கண்டுகொண்டார். என்னிடம் நேரடியாகவே கேட்டு விட்டார். என்னால் மறைக்கமுடியவில்லை. அம்மாவும்தான் அப்பாவும் செய்தி அறிந்ததும் இடி விழுந்தவர்கள் போலாகி விட்டார்கள். அப்பாவின் நம்பிக்கைகள் அனைத்தையும் துகள் செய்துவிட்ட என்னால் அவர் முன்னே நிமிர்ந்து நிற்கத்தானும் முடியவில்லை.

தேவதாசனிடமிருந்து கடிதம் வந்தது 'தாயாருக்குச் சுகமில்லை. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எமது

செய்தியைச் சொல்லி நான் அதிர்ச்சியூட்ட விரும்பவில்லை. வெகு சீக்கிரத்திலேயே நல்ல தொரு முடிவுடன் வருவேன்' என்று கடிதத்திற் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. நம்பினேன் பெற்றோரும் நம்பினார்கள்.

மேலும் இரண்டு வாரம் அப்பா பொறுமை இழந்துவிட்டார் அவரது அலுவலகத்திற் போய் விசாரித்தபோதுதான் உண்மை தெரியவந்தது. அவர் வேலையை இராஜினாமா செய்து விட்டாராம் இது எம் எல்லோருக்கும் பேர்தர்ச்சியாக இருந்தது. நான் பலியாகிவிட்டேன் என்பதை முதன் முறையாக அப்பொழுதுதான் உணர்ந்தேன்.

எஸ். கே. உதயணன்

நேரடியாக அவருடைய வீட்டுக்குச் சென்று வரும்படி அம்மா அப்பாவிடம் கூறினார். அப்பா மறுத்துவிட்டார். "எனக்குத்"

தெரியாமலே இத்தனையும் செய்துவிட்ட அவரிடம் நேரடியாகச் செல்வதால் மட்டும்தான் நீதியை எதிர்பார்க்க முடியாது. அதுமட்டுமன்றி அப்படிப்போவதன்மூலம் முன்பின் அறியாத ஊரில் என்னுடைய மகள் ஒழுக்கம் தவறி விட்டாள் என்று நானே சென்று பிரச்சாரம் செய்யவேண்டுமா?"

அப்பாவின் நிலைமையைப் பார்க்க எனக்கு இரக்கமாக இருந்தது. "புகழ் புரிந்த இல்விலார்க்கு இல்லை இகழ்வார் முன் ஏறுபோல் பீடுநடை" என்று வள்ளுவன் கூறிய குறளுக்கு இன்னும் விரிவான பரந்த பொருள் இருப்பதாகவே எனக்குத் தோன்றியது. 'புகழ் புரிந்த இல்விலார்க்கு, என்று கூறுவதன் பொருள் என்ன? அவருடைய இல்லத்தில் வாழ்கிற எல்லோரையும் தானே குறிக்கும் எனவே அவனுடைய மனைவிமட்டுமல்ல பிள்ளைகள்கூட ஒழுக்கத்தில் கெட்டவர்களானால் அந்தத்தலைவன் அவனை இகழ்பவர்கள் முன்பு எப்படி நிமிர்ந்து நடைபோடமுடியும்.

அப்பாவின் பெருமையைக் காக்கவேண்டிய ஒரே பெண்ணாகிய நானே அவரைத் தலைகுனிவுக்குக் கொண்டு வந்த பின்னர்

எப்படி அவர் நிமிர்ந்து வாழ முடியும். என்னையே நான் நொந்து கொண்டேன். நான் தனித்தவள் என்கின்ற அந்த எண்ணம் ஏற்பட்டபோதுதான் எனக்கு செல்வராஜனின் நினைவு தோன்றியது. என்னைச் சகோதரனாகவே ஏற்றுக்கொண்ட அவரால் எனது பிரச்சனைக்கு ஒரு விடிவு கிட்டும் என்று எண்ணியவளாக, நிலைமையை விபரித்து எழுதாமல் அவசரம் வரும்படி ஒரு கடிதம் எழுதிப்போட்டேன். அன்று நான் எழுதிய கடிதத்தில் அத்தனையும் விபரமாக எழுதியிருந்தால் ஒருவேளை அவரால் எதுவும் செய்திருக்க முடியுமோ என்னமோ?

இந்த விடயத்தில் மட்டுமல்ல. எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் நான் முன் யோசனையைக் கைவிட்டதால் ஏற்பட்ட விபரீதங்களே அதிகம். செல்வராஜனுக்கு ஆரம்பத்தில் எமது காதல் விடயத்தைத் தெரிவிக்காமல் விட்டது—என் பெற்றோருக்குத் தெரிவிக்காமல் விட்டது இறுதியாக செல்வராஜனுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் தேவதாசன் எனக்குச் செய்துவிட்ட துரோகம்பற்றி விபரிக்காமல் விட்டது. இவையாவும் முன்யோசனை இல்லாமல் எனக்கு நானே தேடிக்கொண்ட தீவினைகள்.

செல்வராஜன் நான் கடிதத்தில் கேட்டுக்கொண்டபடி வந்தார். ஆனால் தேவதாசன் எனக்குத் துரோகம் இழைத்துச் செய்துகொண்ட திருமண விட்டிற்குச் சென்று ஆசிகூறி விட்டுத்தான் வந்தார். நான் துடித்துப்போனேன். எனக்கு வாழ்க்கையே இருண்டுவிட்டது என்று தவித்தேன் ஆயினும், இனி என்ன செய்யமுடியும்? செல்வராஜன் மேலும் ஒருவாரம் வீவுகேட்டு எழுதிப் போட்டுவிட்டு எங்கள் வீட்டிலேயே எங்களுக்கு ஆறுதல் கூறும் நோக்கோடு நின்று விட்டார். தேவதாசன் போன்ற துரோகிகள் உள்ள ஆண்வர்க்கத்தில் செல்வராஜன் போன்ற உத்தமர்களும் வாழுகின்றார்களே என்பதல் எனக்கு வியப்பாகவே இருந்தது. அவராக என்ன நாடி வந்தபோது அவருடைய அன்பை நிராகரித்தேனே பாவி நான்.

செல்வராஜன் மட்டும் எங்களோடு அந்த ஒருவாரமும் தங்கியிருந்து எனக்குத் தென்பூட்டியிராவிட்டால் நிச்சயமாகத் தற்கொலை செய்திருப்பேன். அந்த அளவுக்கு அமைதியடையச்செய்தார். "வசந்தி இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் உயிரையே மாய்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்ற எண்ணம் உனக்கு வரலாம் அப்படி நீ ஒரு முடிவுக்கு வருவாயானால் அது நீ இரண்டாவது முறையாகச் செய்யப்போகும் தற்கொலை நீ உன்னை இன்னுமொருவரிடம் திருமணத்தின் முதலிலே இழந்தது ஒரு தற்கொலை. அதனால் ஏற்பட்ட களங்கமே இன்னும் மாறும் முன்னர் இன்னுமொரு தற்கொலையைச் செய்யுகொள்வது எந்த விதத்தில் நன்மையுக்கும். தீமையைத் அழிக்க நன்மையால்தான் முடியும். தீமையைத் தீமைமூலமே அழிக்க முடியும் என்று நீ நினைக்கிறது தவறு."

செல்வராஜன் நான் கடிதத்தில் கேட்டுக்கொண்டபடி வந்தார். ஆனால் தேவதாசன் எனக்குத் துரோகம் இழைத்துச் செய்துகொண்ட திருமண விட்டிற்குச் சென்று ஆசிகூறி விட்டுத்தான் வந்தார். நான் துடித்துப்போனேன். எனக்கு வாழ்க்கையே இருண்டுவிட்டது என்று தவித்தேன் ஆயினும், இனி என்ன செய்யமுடியும்? செல்வராஜன் மேலும் ஒருவாரம் வீவுகேட்டு எழுதிப் போட்டுவிட்டு எங்கள் வீட்டிலேயே எங்களுக்கு ஆறுதல் கூறும் நோக்கோடு நின்று விட்டார். தேவதாசன் போன்ற துரோகிகள் உள்ள ஆண்வர்க்கத்தில் செல்வராஜன் போன்ற உத்தமர்களும் வாழுகின்றார்களே என்பதல் எனக்கு வியப்பாகவே இருந்தது. அவராக என்ன நாடி வந்தபோது அவருடைய அன்பை நிராகரித்தேனே பாவி நான்.

"உண்மையிலேயே உன்னை இந்த நிலைமைக்கு ஆளாக்கி விட்டு இன்னுமொருத்தியோடு வாழப்போன தேவதாசன்தான் தன்னுடைய அந்தச் செய்கைக்காக அவமானம் தாங்கலாமல் தற்கொலை செய்யவேண்டும் அந்தத்திராகி உனக்குக் கிடைக்கவில்லையே என்பதற்காக நீ உன் உயிரையும் உன்னுள் வளரும் ஒரு பாவமும் அறியாத உயிரையும் அழித்துக்கொள்ளவதிலே என்ன நியாயம் உண்டு? இந்த நிலைமையிலே நீ சாவதல்ல வாழ்ந்து காட்டுவதுதான் உண்மையான வீரம்" என்று அவர்கள் கூறியபுத்திமதிகள் என்னைத் திடப்படுத்தின. நான் எடுத்திருக்கக்கூடிய முடிவில் இருந்து என்னை நின்று நிதானிக்க வைத்தன.

தன் கணவனோடு உடன்கட்டை ஏறிய பெண்களைப்பற்றி அறிந்திருக்கிறோம். அவளுக்க

உண்மையே பேச உள்ளொளி வீசும்

காகவே வாழ்ந்து இறந்த தன் கணவனுக்காக அவனோடு அழியும் அப்பெண்ணின் சாவிலே ஒரு நியாயம் உண்டு எனலாம். அவளுக்குத் துரோகம் செய்து பல ருக்குச் சொந்தமாக வாழ்ந்த ஒருவனுக்காக ஒருத்தி உடன் கட்டை ஏறுவது எந்தவிதத்தில் நியாயமற்றதோ—அது போன்றதே இந்த நிலையில் தேவதாசனுக்காக நானும் உயிரைவிட்டு நினைப்பதுவும். கணவனைத் தெய்வம் என்று மதித்து அவனோடு அழிய எண்ணும் பெண்கள்கூட கர்ப்பிணிகளாய் இருப்பின் அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் உட்கட்டை ஏற அனுமதிக்கப்பட மாட்டார்களாம். எனவே ஒரு உயிரைச் சுமந்து கொண்டிருக்கும் நான் எதற்காக இந்த முடிவுக்கு வரவேண்டும்? என்று என்னை நானே கேட்டுக்கொண்டேன். வாழுவது வாழ்ந்து காட்டுவது என்ற முடிவுக்கு வந்தேன்.

என்னுடைய இந்த உறுதியான மன நிலையைக் கண்டதன் பின்னரே செல்வராஜன் மட்டக்களப்புக்குப் போனார். அவர் போகுமுன்னர் எனக்குக் கூறியது “வசந்தி உனக்கு வாழ்வளிக்க யாராவது முன் வந்தால் அவரை உனக்குப் பிடித்திருந்தால் நிச்சயமாக அவரை உனக்குத் துணையாகத் தேடிக்கொள்வதில்

தயக்கம் காட்டாதே, சந்தர்ப்ப வசத்தால் தவறிவிட்ட பெண்களையும் விலைமாதர்கள் என்று நோக்கிப்பழகிவிட்ட இந்த உலகத்தின் கண்களில் இருந்து உன்னைக் காப்பாற்ற-உன்னை உணர்ந்த ஒரு உந்தமனது துணை உனக்கு வேண்டும். தேவதாசன் உன்னை மறந்து எப்படித் தனக்கு ஒரு வாழ்வை தேடிக்கொண்டானோ, அதுபோல இனி நீயும் உனக்கென்றொரு வாழ்வை தேடிக்கொள்ளுதல் அவசியம்”.

அவருடைய இந்த வார்த்தைகள் அவரது பரந்த மனப்பான்மையை என்சுக்குப் புரிய வைத்தாலும் அது நடைமுறைக்கு சாக்கியமானதா என்று என்னால் எண்ணிப்பார்க்க முடியவில்லை. அதனை ஏற்றுக்கொள்வதும் கஷ்டமாக இருந்தது.

அவர் போய்விட்டார். என் உள்ளத்தில்புயல் ஓய்ந்து அமைதியான சூழல் ஆழமான சிந்தனைகளுக்கு வழிகாட்டியது. முடிவு “எனது பிள்ளையைப் பெற்று வளர்ப்பதே எனக்குள்ள தனிக்கடன்” என்ற முடிவுக்கு வந்தேன்.

என் பிள்ளைமட்டில் எனக்குள்ள கடமையை நான் உணர்ந்தது போல தங்கள் பிள்ளையான என்மீது உள்ள

கடமையை எனது பெற்றோரும் மறக்காமலே நேசித்தார்கள், யாரையாவது பிடித்து எனக்கு ஒரு துணையைத் தேடிவரவேண்டும் என்று அவசரப்பட்டார்கள்.

சிலநாட்களின் பின்னர் என் அம்மா அப்பா முகத்தில் ஒரு தெளிவு இருந்தது, காரணம் பின்னர் தான் தெரிந்தது எனக்குத் திருமண ஏற்பாடு நடக்கிறதாம் என்று அம்மா மெள்ள மெள்ளச் சொன்னார்.

எனக்கு ஆச்சரியமாகவிருந்தது. என்னை நான் இழந்த நிலைமையில் கையேற்கத்துணிந்த அந்த உத்தமன் யார் என்று அறியவேண்டும் என்று ஆவலாய் இருந்தது. பிறகு அப்பாவே விபரங்களைக் கூறினார்.

அவர் ஒரு தபாற்சேவகனும். முதல் ஒரு திருமணம் செய்து தாரமிழந்த வராம். பெயர் கனகசபை. வயது நாற்பது இருக்கும்.

அவர்கள் கூறிய விபரங்களைக் கேட்க எனக்கு வேதனையாக இருந்தது. என்னைவிடப் பதினாறு வயதிற கூடியவர். அதுவும் முன்பு ஒரு திருமணம் செய்தவருக்கு நான் வாழ்க்கைப்பட வேண்டியிருக்கிறதே. என்னைப் பற்றி என் பெற்றோர் செய்திருந்த கற்பனைகளுக்கெல்லாம் எதிர்மாறான ஒருவரை எனக்கு

கணவனாக அவர்களே தெரிவு செய்யவேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலைமைக்குத் தள்ளப்பட்டுவிட்டார்கள்.

எத்தனை பெண்களின் வாழ்வைக் கெடுத்தவனாக இருந்தாலும் ஓர் ஆணுக்குக் கன்னிப்பியாத பெண் துணைவியாக இலகுவில் கிடைத்து விடுவாள். ஆனால் சந்தர்ப்பவசத்தால் ஒரு பெண் தவறிவிட்டாலும் அவளுக்கு வரனாக வருபவன் இந்த இலட்சணங்கள் உள்ளவனாகத் தான் இருக்கவேண்டுமா? ஆனால் அவர்கள் செய்த ஏற்பாட்டை வேண்டாம் என்று கூறும் துணிவு எனக்கு ஏது? அவர் என்னைப் பார்த்திருக்கிறார். அவருக்கு என்னைப் பிடித்திருக்கிறதாம், எல்லாம் எனக்கு விசயப்பாகவே இருந்தது. ஆனால் எனக்கொரு சந்தேகம். என்னைப்பற்றி எல்லா விபரங்களும் அவருக்குத் தெரியுமா என்பதுதான். அதை அம்மா விடம் கேட்டுவிட்டேன். அதைப் பற்றி உனக்கு என்ன நீ பேசாமல் இரு. முதலில் உனக்குக் கவியானம் நடக்கவேண்டும். என்று அம்மா என்மீது சீறி விழுந்தார். என் சந்தேகம் எனக்கு வலுவானது. இதில் குது நடக்கின்றது என்று நான் தீர்மானித்துக் கொண்டேன்.

தேவதாசன் எனக்குச் செய்த துரோகத்தைவிட இனிமேல்

கண்களின் பார்வை கசடற வேண்டும்

நான் செய்யப்போவது பெருந்துரோகம் என்று என் உள்ளம் கருகியது. எனக்கு வாழ்வு கிடைக்கவேண்டும் என்பதில் எத்தனை நியாயம் உண்டோ அந்த அளவுக்கு இன் னொரு வரை ஏமாற்றி நான் வாழ நினைக்கக் கூடாது என்பதில் நியாயம் உண்டுதானே. நான் தாய்மை அடைந்திருக்கும் விடயம் எனக்கு வாழ்வு தர முன் வருபவர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்படவேண்டும் என்பதில் நான் உறுதியாக இருந்தேன். இது விடயம் இப்பொழுது மறைக்கப்பட்டால் இதனால் ஏற்படக்கூடிய பின்விளைவுகளை எண்ணிப்பார்க்கப் பயங்கரமாக இருந்தது. கணவனுக்கு இது விடயத்தை மறைத்து வாழமுற்படுவது விபச்சாரமின்றி வேறு எதுவாக இருக்கமுடியும்? இது பற்றி அம்மாவிடமோ அப்பாவிடமோ ஏதாவது பேசினால் “இதுவரையில் நீ உன் எண்ணப்படி நடந்து தேடிக்கொண்டது

போதும் பேசாமல் இரு” என்று அடக்கிவிடுவார்கள். ஆகவே அடுத்துச் செய்யக்கூடியது என்ன என்று சிந்தித்தேன். விடையும். கிடைத்தது. நான் எடுத்த முயற்சி எனது மனச்சாட்சியின் பிடி சரியென்றே பட்டது. அதுமட்டுமல்ல. அவர்எனக்கு உண்மையான கணவராக விளங்குவாரா என்பதற்கு நான் வைக்கும் பரீட்சையாகவே கருதினேன். இதுபற்றி யாரிடமும் கேட்காமல் நானே செயல்படுவது என்று தீர்மானித்தேன் எனக்கு அந்தத்துணிவு எப்படி வந்தது என்று எனக்கே வியப்பாகவிருந்தது.

செல்வராஜன் கடைசியாகப் போகுமுன்னர் “உன்னை உணர்ந்த ஒரு உத்தமனின் துணை உனக்கு வேண்டும்”, என்று கூறிய அந்த வார்த்தைகள் என்னை அப்படி செயல்பட வைத்தது. அருக்கு என்னை உணர்த்தவேண்டும் என்ற வேட்கையைக் கொடுத்தது.

(தொடரும்)

அறிவும் உணர்வும்

மனிதன் ஒவ்வொருவனுக்கும் அறிவும் உணர்வும் இன்றியமையாதன. ஆனால், இவ்விரண்டு பண்புகளையும் ஒன்றின் மேலொன்று ஆதிக்கம் செலுத்த அனுமதிக்கக் கூடாது. அப்பொழுதுதான் வாழ்வு சிறக்கும்

அறிவிங்கில்லை!

பொருளுண்டு! பணமுண்டு! பகையுண்டு!
பொய்ச்சாட்சி சொல்வோரும் நிறையவுண்டு
கலையுண்டு! கவினுண்டு! கலைஞருண்டு!
கண்டவர் வியந்திடும் புதுமையுண்டு
அலையுண்டு! கடலுண்டு! கரையுமுண்டு!
அறிவுள்ள மனிதனின் ஆட்சியில்லை.

பெண்ணுண்டு! பொன்னுண்டு! மண்ணுண்டு!
பெருமையுடன் வாழ்கின்ற கூட்டமுண்டு
விண்ணுண்டு! விலையுண்டு! வீதியுமுண்டு!
விற்பனைப் பொருட்களும் நிறையவுண்டு
பாலுண்டு! பழமுண்டு! பதமுண்டு!
பருகக் கொடுப்பதற்கு எவருமில்லை.

பூவுண்டு! காயுண்டு! கனியுமுண்டு!
புல்லறிவு கொண்டோரும் நிறையவுண்டு
வானுண்டு! மதியுண்டு! வார்த்தையுண்டு!
வாழாத வார்த்தைகள் அதிகமுண்டு
தேனுண்டு! தினையுண்டு! தீம்பாவுண்டு!
தேடியும் கிடைக்காதே! தேனீ இங்கு

நானுண்டு! நீயுண்டு! அவனுமுண்டு!
“நான்” என்ற அகந்தையும் நிறைந்ததுண்டு
அவருண்டு! அருளுண்டு! ஐயாவுண்டு!
ஐயாவின் செயலோ ஐயோ...! என்று
எல்லாமும் எந்நாளும் இங்கேயுண்டு
எல்லோர்க்கும் பயன்பட ஏதுமில்லை.

“பூகாம்பன்”
செம்மண்தீவு, முருங்கன்.

மூளைசாலிகள் பிறந்த மண்ணிற்குப் பயன்படாமை

“எல்லோரும் மூளையுடன் தான் பிறக்கின்றனர். ஆனால் எல்லோரும் மூளைசாலிகள் அல்லர்” என்ற யுனிசெப்பின் கூற்றுப்படி வைத்தியர்கள், பொறியியலாளர்கள், தொழினுட்பவியலாளர்கள், சட்டத் தரணிகள், மற்றும் பட்டதாரிகள் மூளைசாலிகள் வட்டத்திற்குள் வருகின்றனர்.

மூளைசாலிகளை உருவாக்க அவர்கள்சொந்தமண்ணை விட்டுப் பறப்பதாலும் வசதியும் வாய்ப்பும் உள்ள மண்ணுக்குச் செல்வதாலும் பிறந்தநாட்டுக்கும், மக்களுக்கும் இலவகாத்த அனுபவங்களே மிஞ்சுகின்றன.

மூளைசாலிகளின் பரிமாற்றம் பொதுவாக எல்லா நாடுகளுக்கும் உரிய பொது நிகழ்வாயினும் அண்மைக்காலத்தில் சுதந்திரம் பெற்ற ஆசியா, ஆபிரிக்கா லத்தின் அமெரிக்கா போன்ற அபிவிருத்தியடையும் உலகில் இருந்து விருத்தியடைந்த மேற்கு ஐரோப்பா, வட அமெரிக்கா ஆகிய பிராந்தியங்களுக்கு இடம் பெறும் அசைவால் ஏற்படும் பிரதிகூல விளைவுகளை பிரச்சனைக் குரியதொன்றாக உள்ளது.

ஒரு நாட்டின் சர்வதேச அந்தஸ்து அந்நாட்டின் இயற்கை

வளம், மக்கள் தொகை, மற்றும் அரசியல் பொருளாதார ஸ்திரத்தன்மைகளில்மட்டும் தங்கியிருப்பதில்லை. அந்நாட்டில் உள்ள கல்விக்கொள்கைகள், அவற்றின் தரம் என்பனவற்றிலும் அவைகளினால் உருவாக்கப்படும் சிறப்பறிஞர்களின் தொகை, தரம் என்பனவற்றிலும் கணிசமான பங்கு தங்கியுள்ளது. ‘குரோதர்’ ‘ராஸடல்’ போன்ற அறிஞர்களின் ஆய்வுகளும் இதனை நன்கு நிரூபிப்பதுடன் உலகம் இரு வேறுபட்டு இருப்பதிலிருந்து இதனை நன்கு உணரலாம்.

இ. கந்தசாமி,

யாழ். பல்கலைக்கழகம்.

மூளைசாலிகளின் பயன்பாடுபற்றிய வாதப் பிரதிவாதங்களும், கண்டனங்களும் முன்வைக்கப்படுகின்ற இவ்வேளையில் “பிறந்த மண்ணுக்குப் பயன்படாதவர்கள் நாட்டுப்பற்றற்றவர்கள் என்ற ஒரு வார்த்தையையே திரும்பத் திரும்பக் கூறி அவர்களைத் திட்டித் தீர்க்கின்ற ஒரு பக்கவாதமே இந்நாடுகளின் அரசுகளால் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. அனுகூலங்களை ஆரா

யவோ அல்லது அவர்களின் குறைகளை நிவர்த்தி செய்யவோ இவை முயல்வதில்லை. உண்மையில் இந்நாடுகளில் பின்பற்றப்படும் “ஒக்ஸ்போட்”, “கேம் பிறிட்டு” மரபுகளைத் தழுவி ஏட்டுச் சுரைக்காய்க் கல்விக்கொள்கைகளினதும் அதன் பிரசவங்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு-ணக்கம், தகுந்த வேதனம் வழங்கல் ஆகியனவற்றில் கொண்டுள்ள இயலாமை ஆகியனவும் மிகப் பொறுப்பு வாய்ந்த காரணக் கூறுகளாகும். தவிர அண்மைக் காலங்களில் ஏற்பட்டு வரும் உள்நாட்டு அமைதியினங்கள் இவர்களின் அந்நியமாதலைத் துரிதப்படுத்தியும், வலிமைப்படுத்தியும் வருகின்றன.

மிக விரைவான அபிவிருத்தி இலக்குகளை எய்த முயலும் முன்னுறுவது அகிலம் நவீன, விஞ்ஞான, தொழினுட்ப சாதனைகளைப் பெரிதும் வேண்டியுள்ளன. இதனால் இந்த மண்ணில் உருவான அறிவுகள் இந்த மண்ணுக்கு உரமாக வேண்டிய கடப்பாடு உள்ளது. ஆனால் இவ்வறிவுகளும், மேற்கு ஐரோப்பாவினாலும், கவர்ச்சிக்கொள்ளைக்கு இலக்காகின்றன. வளர்முக நாடுகளின் 1,50,000. மூளைசாலிகள் ஐக்கிய அமெரிக்காவில் இருப்பதும்

இதில் 40,000 பேர் ஆசிய நாட்டவராக இருப்பதுடன், அரபு நாட்டைச் சேர்ந்த 1,00,000 விஞ்ஞானிகள் அங்கிருப்பதும், அவர்களின் பாதிப்பேர் “Phd” பட்டம் பெற்றவர்கள் இருப்பதும், காற் பங்கு பேர் மருத்துவர்களாகவும் இருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். 15 வருடங்களில் பத்தாயிரத்திற்கும் அதிகமான டாக்டர்கள் ஐக்கிய அமெரிக்காவிற்குமட்டும் சென்றுள்ளனர். தவிர, ஈரான் நாட்டில் உள்ள வைத்தியர்களைவிட நியூயோர்க்கில் உள்ள ஈரானிய வைத்தியர்களின் தொகை அதிகம் என்பதும் ஐ. நா. அறிக்கைகள் தெரிவிக்கின்றன. இவ்வாறே இந்நாடுகளிலிருந்து ஆண்டுதோறும் 20—70%மான மருத்துவப் பட்டதாரிகளும் 30—75% பொறியியற் பட்டதாரிகளும் பணக் கவர்ச்சியால் இழுக்கப்பட்டுக் செல்கின்றனர் இத்துடன் வளரும் உலகிலிருந்து கல்வி கற்கச் சென்ற 60%மான வருங்காலச் சிற்பிகள் பிறந்த மண்ணை மறந்துவருகின்றனர்.

2வது உலகப் பெருமபோரின் பின் முழு அபிவிருத்தியடையும் உலகிலிருந்து வெளியேறிய சிறப்பறிஞர்களால் ஏற்பட்ட இழப்பின் மதிப்பீடு ஐந்நாறு கோடி டொலர் எனவும் இதில் இந்

நாளை அடக்கு நலம்பல விளைக்கும்

தியாவிற்குமட்டும் நூறு கோடி டொலர் எனவும் மதிப்பீடுகள் காட்டுகின்றன. இவ்வாறு பொருளாதார ரீதியில்மட்டுமன்றி வைத்தியர்களின் வெளியேற்றத்தால் 2½ கோடி பேர் வருடா வருடம் கொடிய நோய்களால் மடிகின்றனர். இதுமட்டுமன்றி சமூக கலாசார விழுமியங்களைக் கட்டி எழுப்பவேண்டிய பங்கும் ஓரளவு இவர்களில் இல்லாமை உடனடிப் பாதிப்பை ஏற்படுத்துவதுமட்டுமன்றி பல வருடங்களில் அந்நிய கலை, கலாசாரபாங்குகளுடன் தாயகத்திற்கு மீள்கின்றபோது சொந்த கலாசாரங்களுடன் பிறழ்ந்து போவதுடன் அதற்குச் சீரழிவும் ஏற்படுகின்றது.

இவ்வாறான சொந்த மண்ணின் ஆக்கத்திற்கென மிகுந்த செலவுடனும் சிரமத்துடனும் உருவாக்கப்படுகின்ற அறிவு வளமானது எம் மண்ணுக்குப் பயன்படாது அந்நிய மண்ணுக்குப் பயன்படுகின்ற நிலையை மறுபிறமாக நோக்கினால் “அந்நாட்டு அறிவு அந்நாட்டுக்கே அழிவு” என்கின்ற “அங்ராட்”

அரங்கின் விமர்சனங்கள் எந்தளவிற்கு உண்மை என்பதை உணரக்கூடியதாக உள்ளது. எனவே விரிந்த அறிவைப் பெற்றுள்ளமூளைசாலிகள் குறுகிய நோக்குடன் செயற்படாது,

“பெற்றதாயும் பிறந்த பொன்னாடும் நற்றவல் வானிலும் நனி சிறந்தனவே”

என்ற உண்மையை உணர்ந்து செயற்படுகின்ற அதே வேளை அரசுகளும் அவர்களுக்கேற்ற வாய்ப்புக்களையும், வசதிகளையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்துப் பிறந்த மண்ணைச் சர்வதேச அரங்கிற்கு சிறந்த மண்ணாக்கவேண்டும்.

இதே தலைப்பில் எழுதி எமது பாராட்டைப் பெறுவோர்.

சாள்ஸ் ஜஸ்டின் சுரேந்திர யாழ்ப்பாணம்.

செல்வி பி. ஜே. சுப்பையா தேவசீலன், யாழ்ப்பாணம்.

விளம்பரம்

நன்மையாயினும் தீமையாயினும் அவற்றை உயர்ந்த இடத்தில் உள்ளவர்கள் செய்தால் அவை விளம்பரம் பெற்று விடுகின்றன.

இவ்வாறு

நடந்தது!

கண்டேன் திருத்தந்தையை

(சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி)

திருமதி பற்றிக், யாழ்ப்பாணம்.

பலிப்பீடத்திற்கு முன்பாக உள்ள கன்னியர்களுக்கென ஆதுக்கப்பட்டிருந்த பகுதியில் போய் அமர்ந்து கொண்டோம். காலை யில் 8 மணிக்குத்தான் மறியை கடற்கரையில் திருத்தந்தையின் திருப்பலி நிறைவேற்றும் இடத்திற்கு செல்லும் பாதைகள் திறக்கப்பட்டன மக்கள் வெள்ளம் பெருக்கெடுக்கத் தொடங்கியது. நண்பகலைத் தாண்டிக் கொண்டிருக்கும் போதே மக்களைக்கட்டுப்படுத்துவது முடியாத ஒன்றாகியது. 25 இலட்சத்துக்கு மேற்பட்ட மக்கள் கூட்டம். நமது நாட்டில் மடுப்பதியில் பெருந்திரளான கூட்டத்தைப் பார்த்திருப்போம். 100 மடுவை போன்ற மக்கள் வெள்ளம். ஒரு புறம் கடல். மறுபுறம் மக்கள் கடல். நேரம் பிற்பகல் 2.30 தமிழ் நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் இருந்து குருக்கள் சாரி சாரியாய் பலிப்பீடத்தை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தார்கள். 400 குருக்கள் மட்டும் மேடையில் அமர்வதற்கு அவர்களுக்கு விசேஷ அடையாள அட்டையுடன் இடம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. மற்றைய

குருக்கள் பீடத்திற்குக்கீழ் போது மக்களில் ஒரு பகுதியினராக இருந்தார்கள். போலிஸ் பந்தோபஸ்துடன் கத்தோலிக்க தொண்டர்கள் விசேஷ அடையாள அட்டையுடன் அவர்களுக்கென ஒதுக்கப்பட்டிருந்த சதுரங்களுக்கு பொறுப்பாக இருந்தனர். நேரம் 3மணி- திடீரென்று மக்கள் மத்தியில் பலத்த சலசலப்பு. வாகன இரைச்சல். வெண் பொன் கொடிகள் வைத்திருந்த இலட்சோ இலட்சம் மக்கள் மத்தியில் பலத்த கரகோஷம். அதோ பாப்பரசர்! அதோ திருத்தந்தை! அவருக்கே உரிய தூய வெண்ணிற அங்கியில் இரு கரங்களையும் அசைத்தபடி ஆகி வழங்கியபடி கண்ணாடிகளால் தக்க பாதுகாப்புடன் அமைக்கப்பட்ட வண்டியில் வந்த காட்சி கண்கொள்ளாது. சகலமக்களும் அந்த அருள் பொங்கும் அன்பு வடிவை, திருச்சபையின் திருவுருவை, இறைவனின் வடிவில் வந்து கொண்டிருக்கும் புனித அரசரை பார்த்து தங்கள் மகிழ்ச்சி கரகோஷம் எழுப்புகிறார்கள். திருத்தந்தை

தையின் இரதம் மெதுவாக வந்து பவிப்பீடத்தின் முன்பாக நான் நின்று கொண்டு இருக்கும் இடத்திற்கு முன்பாக நிற்கிறது. கண்ணாடி வண்டியில் இருந்து இறங்கும் அந்த அருள்வடிவை மிக மிக சமீபமாகப் பார்க்கிறேன். பீடத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப்படுகிறார். மேடையில் ஏறியதும் தனது ஆசீரை வழங்கினார். மறு நிமிடம் தனது இரு கரங்களையும் நீட்டி தமது திரு தரிசனத்தை காணக் காத்திருந்த மக்களை நோக்கி நீட்டுகிறார். அவர் அந்தப் பவிப்பீடத்தில் எல்லா திசைகளுக்கும் நடந்து நடந்து மக்களை நோக்கி ஆர்வமாக கரங்களை நீட்டிய காட்சி மெய்சிவிரிக்க வைப்பதாக இருந்தது. அந்த நிமிடம் அங்கு குழுமி இருந்த ஒவ்வொருவருக்கும் மறக்கவே முடியாதது. குருக்கள் கண்ணியர்கள் மக்கள் இவர்களின் ஒலியுடன் மோதிக் கொண்டிருந்த கடல் அலை தனது ஓசையை எழுப்பிக் கொண்டிருந்தது. பாப்பரசர் மக்கள் கடலையும் மறிஞ் கடலையும் பார்த்த வண்ணம் பீடத்தில் முன் விழிப்பில் வெகுநேரம் தன்னை மறந்து கைகளை அசைத்த வண்ணம் நின்றார். பாப்பரசர் பல நாடுகளுக்குச் சென்றிருக்கிறார். ஆனால் தமிழ் நாட்டின் மறிஞ் கடற்கரையில் கிடைத்த மகத்தான மக்கள்

வெள்ளத்தைக் கொண்ட வர வேற்பைக் கண்டு தன்னையே மறந்து விட்டாராம். மேலும் தாம் தமது இந்திய விஜயத்தின் கூடிய நேரத்தை தமிழ் நாட்டில் செலவழித்திருக்கலாம் என்று தனது தமிழ்நாட்டு விஜயத்தின் முடிவில் பத்திரிகைகளுக்கு அளித்த பேட்டியில் கூறினார்.

திருப்பலி நிறைவேற்றுவதற்காக உள்ளே அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். ஒரு சில நிமிடங்களில் என் கண்கள் காண்பது கனவா நனவா. பீடத்தின் கரை ஓரமாக திருத்தந்தையின் விசேஷ திருச் சிலுவையுடன் பீடப்பரிசாரகர்கள் முன் வர அடுத்து சென்னை ஆயர் அருள்பா ஆண்டகை, மற்றும் ஆயர்கள் சிலருடன் திருத்தந்தையுடன் வந்திருந்த சுருதினால்கள் முன்வரசற்று தொலைவில் சென்றிற அங்கியில் தனக்கே உரித்தான செங்கோல் ஊன்றிய நடைபுடன் ஆசீர்வதித்த வண்ணம் எங்களுக்கு முன்பாக வந்து கொண்டிருந்தார். மிக மெதுவான புன்னகை பூத்த வண்ணம் நடந்து வந்து கொண்டிருந்தார். என் அருகில் வந்த திருத்தந்தையை நோக்கி கைகளில் வைத்திருந்த செபமாலையை நீட்டினேன். புன்னகைத்தபடி அவர்

தன் தலையை சாய்த்து திரும்பிப் பார்த்து ஆசீர் வதித்தார் எல்லார் கண்களிலும் கண்ணீர்; இது ஆனந்தக் கண்ணீரா? எதிர் பாராமல் கிடைத்த இன்ப நெகிழ்ச்சி. பூசை ஆரம்பமாகியது திருத்தந்தை தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் பேசினார். திருப்பலியில் அவர் சென்னை மக்களுக்கு ஆற்றிய உரையில் தமிழில் கூறிய தாவது. "கிறிஸ்துவின் அன்பார்ந்த மக்களே உங்கள் இந்திய நாட்டுக்கு திருப்பயணியாக வந்துள்ளேன். கலையும் பக்தியும் கரைபுரண்டோடு தமிழ்நாட்டுத் தலைநகராக இரையன்னை கொண்டு வந்துள்ளார்." என்று அவர் கூறிமுடிக்கவும் பலத்த கரகாஷம் எழும்பியது. எங்கும் தமிழ் மனம் கொழிக்கும் தாயகத்தில் திருத்தந்தை தமிழில் பேசியதும் மகிழ்ச்சி ஆரவாரத்தில் மக்கள் அடக்க எவ்வளவோ நேரம் பிடித்தது புனித தோமையார் ஆலயத்தின் சந்தன மரத்தினால் ஆன மாதிரியும் தேசிய சின்னமான மயிலும் கலையுடன் கூடிய தஞ்சாவூர் வீணையும், நண்டு உருவம் பதித்த கலைநுட்பம் கொண்ட அழகிய பேழையும் காணிக்கை பொருட்களாகக் கொடுக்கப்பட்ட போது திருத்தந்தை தமது ஆசனத்தில் அமர்ந்த வண்ணம் ஏற்றுக் கொண்டார். எழுந்தேற்றத்தின் போது திருத்தந்தை கரங்களில் இருந்த நன்மையின் 'வட்டவடிவம்' பெரிய அளவினை உடைய

தாக இருந்தது. அதே நேரம் திருப்பலியில் அவருடன் பங்குபற்றிய 400 குரவர்களும் தங்கள் பாத்திரங்களை உயர்த்தி அவருடன இணைந்து பலியில் பங்கேற்றியமை கத்தோலிக்க திருப்பலிகளின் வரலாற்றிலேயே முதன்மையும் புதுமையுமாக இருந்தது திவ்விய நன்மை விருந்தில் 2000 குருக்கள் மக்களுக்கு நன்மை கொடுக்க நியமிக்கப்பட்டிருந்தார்கள். பலியின் முடிவில் திருத்தந்தை தம் புனிதம்மிக்க ஆசீர்வாதத்தை அங்கு குழுமி இருந்த மக்களுக்கு அருளினார். பாப்பரசரின் உலகப் புகழ்விக்க கீதம் இசைக்க ஆரம்பித்தது அவர் தமது வெண்ணிற அங்கியுடன் மீண்டும் பீடத்தில் தோன்றி பொதுமக்களின் பக்கமாக இறங்கி நடந்து வந்தார் அவரின் மெய்க்காப்பாளர் சகிதம் கண்ணடியால் அமைக்கப்பெற்ற வண்டிக்க அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். வண்டியில் உடனடியாக அவர் ஏற முற்படவில்லை. பொதுமக்கள் அநேகமான பேர் அவரின் திருக்கரத்தை முத்தமிடும் சந்தர்ப்பத்தை அழித்துக் கொண்டு இருந்தார். பாதுகாப்பே தேடாது மக்கள் மத்தியில் அவர் அளவளாவிய காட்சி மனதையே நெகிழவைத்தது. மீண்டும் அவர் விமானநிலையத்துக்கு போகும் வழிமுழுவதும் சனக்கூட்டம் நின்று பார்போற்றும் திருச்சபையின் தலைமகளை வழி அனுப்பி வைத்தது.

வஞ்சனை நெஞ்சம் வாழ்வைச் சிதைக்கும்

வர வேண்டும்!

தூயா! பெரும்புனிதா! சுத்தோதனன்குமரா!
மாயாக்கொருமைந்தா! மாகபிலவஸ்தா?ன!
சித்தார்த்தா! சோதரையின் சீரான நாயகனே!
புக்தர் பெருமா?ன! போதிக்கோர் மாதவனே!
கருணைமதங்க னடோய்! காருண்யக்கடலே!
பெரும்பஞ்சசீலா! பிறவிகடந்தோனே!
வந்திக்கொருமுறை மும் வாழ்வுகளைப்பாராயா?
தார்மீக ஆட்சிச் சமுதாய ரீதிகளை
ஓர் தடவை க னடாயேல் உந்தன்பழஞானம்
பறக்கும் பலகாதம்! பாருக்குத்தக்கவிதா!
பிறக்கும் புதுஞானம்! பேராசை துபரென்றே
அன்று புகன்றிட்டாய்! ஆனால் அதைமாற்றி
இன்றாசைகொள்வாய்! எதையும் பறித்திடுவாய்!
கேட்டால் அழிப்பாய்! கிடைக்கும் புதுச்சாதித்
தோட்டாதருவாய்! துரத்தி அடித்திடுவாய்!
என்றுதான் என்னுகிறேன்! ஏனென்றால் உன் மொழியை
அன்றுள்ளவாறேதான் அனைவருமே உச்சரிப்பார்!
சிந்தனையோவேறும்! செயலோ மிகவேறும்!
உந்தனுக்கும் இபழுன்றும் ஒன்றுபடாத குணம்
வந்திடலாம்! இந்நாடு வந்திட்டால் தன்னாலே
வந்துவிடும்போலேதான் வரலாறு போகிறது!!
என்றாலும் ஓர் தடவை இங்கு வரவேண்டும் நீ
என்றுதான் கேட்பேன் இனி!

“தாமரைத்தீவான்”
ஈச்சந்தீவு,
கிண்ணியா.

பாவினின் பணம் பாழாய்ப் போகும்

“அறிவும் அழிவும்” என்ற கருத்தோட்டத்தில், மாணவ சமூகத்தினருக்கு (குறிப்பாக உயர்நிலை மாணவர்களுக்கு) இன்றைய தேசிய ரீதியான—மையப் படுத்தப்பட்ட கல்விமுறை கறிக்குதவாத ஏட்டுச் சுரைக்காயோ?... இளமாணவ உள்ளங்களை புரிந்துப் கொள்ளாத கல்வி முறைகளோ... என்ற கேள்விக் குறிகளை தாங்கி நிற்கின்றது.

அண்மையில் கொழும்பு மெதடிஸ்ட் கல்லூரியின் பெற்றோர் ஆசிரிய சங்கத்தினர் “பிரச்சனைகளும் சவால்களும்” என்ற தலைப்பில்—உயர்நிலை மாணவர்களிடையே நடாத்திய கலந்துரையாடலில், பின்வரும் கருத்துக்களை மனந்திறந்து எம் மாணவர்கள் பரவலாகத் தெரிவித்தனர், காலனித்துவ—காலத்திலிருந்து நிலவிவரும் “அந்தஸ்து—லேபல்களை” க்கொண்ட, டாக் குத்தர், எஞ்சினியர், போன்ற துறைகளையே நாடும் பெற்றோர்களின் எதிர்பார்ப்புக்களுக்கு இரையாகும் அவலநிலையையே இன்று காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

சமூக அந்தஸ்து, பணம் என்ற குறிக்கோள்களையே சுற்றிச் சுற்றி வருவதால் வீட்டிலும், சமூகத்திலும் தொழில் வேட்டையிலும், பெரும் சவால்களைச் சமாளிக்க உள்ளது. பலர் இவற்றால் தாக்குண்டு தாக்குப் பிடிக்கமுடி

யாமல் விரக்திகொண்ட வாழ்க்கையை வாழ்ந்துகொண்டிருக்க வேண்டியுள்ளது.

பரீட்சைகளோவென்றால் ஒரே “ஒலி ஒட்டம்” தான்!! மூளைக் களைப்புள்ளாக்கி வெறும் புத்தகப் பூச்சிகளாய், வாழ்க்கையில் கூழ் முட்டைகளாகி, ஆன்ம உணர்வுகளற்று வாழவேண்டியநிலை ஏற்படுகின்றது. வகுப்பில் கற்பிக்கப்படுபவற்றை உதிரும்பப்பார்க்கவும், கல்லூரியில் நடப்பவைகளில் ஈடுபடவும் நேரமில்லை. நித்தக்குறிப்பெடுத்தலும் “ரியுற்றரிக்கு ரியுற்றரி” தாவும் ஓய்வில்லாத அலைச்சலாவும் உள்

ஆ. மலர்நிழி
கண்ணியர்மடம்
இளவாலே.

எனது. பள்ளிக்கூட வாழ்க்கை வகுப்பில் ஆசிரியர்கள் “சோக்கும்—கரும்பலகையும்—கதையும்” என்ற நிலை கலந்துரையாடலுக்கோ, விளக்கங்களுக்கோ செயற்பாடுகளுக்கோ, போதிய அவகாசமில்லை. எங்களுடைய முழுப் பள்ளிக்கூட வாழ்வே நான்கு பர்டங்களின் வினாக்களுக்குவிடையளிப்பதில் மட்டும் தானே தங்கியுள்ளது?

எழுத்தறிவித்தவர்...

உலகப்பிரசித்தி பெற்ற ஆங்கில நடிகர் “ஸிட்னி போயிற்றியர்” சிறந்த நடிகருக்கான “ஓஸ்கார்” விருது பெற்றவர்: அமெரிக்க நீக்ரோ இனத்தைச் சேர்ந்தவர். இவர், தமது “இந்த வாழ்க்கை” என்ற சுயசரிதையில்—தனக்கு எழுத்தறிவித்த ஆசானை நன்றிப் பெருக்கோடு நினைவு கூருகின்றார்.

“பகாமாஸ்”

மாகாணத்திலிருந்து ஏழைப் பையனாக நியூயோர்க் நகரத்திற்கு வந்தான். ஒரு ஹோட்டலில் பிங்கான், கோப்பைகள் கழுவ பவனாக வேலை பார்த்தேன். அந்த ஹோட்டலில் வேலை பார்த்த “சீவகர்கள்” சாப்பிட்ட கோப்பைகளைக் கடிவிய பின்புதான் நான் நித்திரைக்கு போகவேண்டும். அவர்கள் சாப்பிட்டு முடிவதற்கு இரவு பஜனெரு ணியாகிவிடும். எனவே அவர்கள் இரவு உணவை முடிக்கும்வரை சமையலறைக் கதவருகில் அமர்ந்து கைக்குக் கிடைத்த தினத்தானை ஆர்வத்துடன்—ஆனால் தட்டுத்தடுமாறிக் கஷ்டப்பட்டு ஒவ்வொரு சொல்லாக முணுமுணுத்து வாசிப்பேன்.

ஒரு நாள் இரவு, அங்கு வேலை பார்க்கும் யூதகுல முதியவரிடம்

ஒரு சொல்லின் பொருளைக்கேட்டேன். அவர் அதைக் கற்பித்து விட்டு “உனக்குப் பலுசொல்லுக்கு பொருள்புரியவில்லைபோலிருக்கு” என்றுகேட்டார், ‘ஆம் ஐயா’ நான் படிப்பறிவில்லாதவன். எனக்கு சரியாக வாசிக்கவே தெரியாது, என்று பதில் சொன்னேன். அன்று ஆரம்பமானது அவரது இரவுப்பாடங்கள்” தினமும், அந்த இயற்கை ஆசிரியர், தலையெல்லாம் நரைத்துத் தளர்ந்த வயதிலும் தமது தடித்த மூக்குக் கண்ணாடிகளுக்கூடாக, வாசித்து, வாசித்துத் தனது ஒரு பகுதியையே எனக்களித்தார்.

தொகுப்பு: ஆ. அ. பிரதீபன்

இளவால

கென்றியரசர் கல்லூரி.

பல ஆண்டுகளாயிற்று—இவர் இன்னும் உயிரோடு இருக்கின்றாரோ தெரியாது! ஆனால், நான் இன்று வாழ்க்கையில் ஆற்றும் ஒவ்வொரு கருமத்திலும் இந்தப் பிறவிக் “குரு” உவந்தளித்த மனிதத்துவம் என்னுள் நிலைத்து நிற்கின்றது.

யார் சுயநலவாதிகள்!?

திருமதி பாத்திமா,
பி. எஸ். சி., பி. எட்.,
சென்னை-1.

எல்லா ஆண்களும் சுயநலவாதிகள் தாம் ஒவ்வொருத்தருக்கும் தன் சுயமான முக்கியமே தவிர மனைவியைப் பற்றிக் கவலையே கிடையாது.

காலையில் எழுந்ததிலிருந்து இரவு படுக்கைக்குச் செல்லுற வரைக்கும் பெண்கள் தங்களுடைய கணவனுக்கும், குழந்தைகளுக்கும் உழைக்கவேண்டும். சம்பளமில்லாத வேலைக்காரியாகத் தான் பெண்கள் நடத்தப் படுகிறார்கள். அவர்களுக்கும் உணர்வுகள், ஆசைகள், சூக்கங்கள் இருக்கும் என்று ஆண்கள் நினைப்பதே கிடையாது.

படிக்காதவர்களும் சரி படித்து உயர்ந்த பதவியிலிருப்பவர்களும் சரி தங்களுடைய மனைவிமார்களுக்கு உரிய மரியாதையோ

அந்தஸ்தோ கொடுப்பதில்லை. வீணான சின்னக் காரியங்களுக்கெல்லாம் மற்றவர்கள் முன் அவளைத் திட்டுவது அவர்களுடைய உணர்வுப் பத்தியைத்தான் காட்டுகிறது.

வீட்டிலிருப்பவர்களுக்குத் தான் இந்த கதியென்றால் வேலைக்குச் செல்பவர்களுக்கும் இதே கதிதான். சில ஆண்கள் தங்களுடைய மனைவிக்குச் சமஉரிமை கொடுத்து விட்டால் மற்றவர்கள் தன்னை “பெண்டாட்டி தாசன்” என்று அழைப்பார்களோ என்றுவறட்டு கெளரவத்திற்காக மனைவியை அடிமையாக்கி நடத்துகிறார்கள்.

குடும்பத்தில் செலவு செய்யும் போது மனைவிபிடம் அப்பிராயம் கேட்பது கிடையாது. இதனால் வீட்டில் நடக்கும் சச்சரவுகளுக்கும் ஆண்களே காரணமாகிறார்கள்.

பெரிய தரித்திரம் பேராசை வாழ்வு

ஆண்கள் தங்களுடைய சுய லாபத்திற்கு, சுயஇச்சைக்கு பெண்களை மிகவும் கேவலமாக நடத்துகிறார்கள். பெண்களுக்கு சமுதாயத்திலும், குடும்பத்திலும் ஓர் அந்தஸ்து இல்லாத நிலைமை இந்த நாட்டில்தான் நிலவுகிறது.

என்று எல்லா ஆண்களும் எல்லா பெண்களையும் மதித்து அவர்

களது உணர்வுகளைப் புரிந்து கொண்டு பெண்களை அன்புடன் நடந்துகிறார்களோ அன்றாதான் இந்தச் சமுதாயம் உருப்படும். அதுவரை பெண்ணுரிமை, சமத்துவம் என்பதெல்லாம் கேலிக்கூத்தாகத்தான் இருக்கும்.

தொகுப்பு: வாணி,
நன்றி—நம்வாழிவு.

கருத்து மோதல்!

- ★ போதைவஸ்து நுகர்ச்சியை நீக்க அதிகார பலமே சிறந்தது.
- ★ போதைவஸ்து நுகர்ச்சியைத் தடுக்கப் போதைவஸ்து நுகர்வால் வரும் தாக்கங்களைத் தெளிவுபடுத்தவே சிறந்தது.

இறுதிநாள் 15—7—86.

(45 ம்பக்கத் தொடர்ச்சி)

யிலிருந்த குறைபாடுகளைக் கண்டுரைமுடிகின்றது உண்பதும், குடிப்பதும், நித்திரைசெய்வதும் ஏன்? முறையாக சுவாசிப்பதைப்பற்றியும் கூட உங்களுக்குக் கற்றுத்தரப்படவில்லையென்பதை அறிய வருவீர்கள்.

என்னை நீங்கள் ஒரு கல்லிமான் என்றழைக்கின்றீர்கள். கடந்த அறுபது வருடங்களாக யான் உழைத்துண்ணும் தொழிலுக்கு மிகுந்த அறிவும் ஞானமும் தேவை. இருந்தும், எனக்கு கற்றுக்கொடுத்த 'பாடங்கள்'

கல்லூரிகளில் கற்பிக்கப்பட்டவையல்ல யான் அறிந்த மட்டில் என்னை கற்பித்த ஆசிரியர்கள் இத்தகைய பாடங்களைத் தெரியாத, முடி அறியாமைவாதிகளாகவே இருந்தார்கள். பாடசாலை, என்மட்டில், தீர்ப்புக்குள்ளான ஒரு தண்டனைச்சாலை யாகவே அமைந்தது.

ஜோர்ஜ் பேனாட் ஷோ,
"பள்ளிக்கூடங்கள்"

வானொலிச் சொற்பொழிவு.

மொழிபெயர்ப்பு:

பி. ஏ. சி. ஏ.

இளவாலை என்றீஸ் கல்லூரி.

சிறுகதை

அந்தக் கண்கள்

பி. ஏ. சி. ஆனந்தராஜா

எனது ஆசிரியப்பணியிலே பல வருடங்கள் ஓடிவிட்டன. இந்த அனுபவச்சுரங்கத்தில் எத்தனையோ நினைவுகள் வந்து சுழலிடும்—பசுமையான இனிமையான நிகழ்வுகள் எத்தனையோ, வருடா வருடமாக எத்தனை மாணவச் செல்வங்களைச் சந்தித்தாயிற்று! ஆனால் அந்த ஜீவாமட்டும் என்னுள்ளத்தை விட்டகலாமல் உறுத்திக்கொண்டிருக்கின்றன.

ஆசிரியப்பயிற்சியை முடித்துப் பல இலட்சியங்களோடு, அந்த ஆறும் வகுப்பிற்குள் நுழைந்த போது ஜீவாவின் தொடர்பு ஏற்பட்டது. குடிப்பழக்கமுடைய தந்தைக்கும், காச நோயால் பீடிக்கப்பட்ட தாய்க்கும் ஒரே பிள்ளையவள் என்பதை அறிந்து கொண்டேன். அழுக்கான கசங்கிய உடை, தொங்கித்தரையை நோக்கும் முகம்—கால்களை தரையில் தேய்த்துக்கொண்டு விருப்பமில்லாமல் வகுப்பிற்குள் நுழைவான் அவன். என்னையோ, தன் சக மாணவர்களையோ நிமிர்ந்து பார்ப்பது அரிது. பிள்ளைகளும் அவனைவிட்டு ஒதுங்கிக்கொள்ளவே முயலுவார்கள். கிண்டல்

களும் ஏளனமும் அவனுக்கு ஏராளமாகக் கிடைத்தன. கதை சொல்ல அவர்களை வட்டமாக இருத்தும் பொழுதுவது அவனை அவர்களோடு "நெருக்கமாக்கும்" முயற்சிகளும் தோல்வி கண்டன. நான் மிகவும் வேதனையடைந்தேன்; ஜீவாவின் தொந்த உள் எத்தை உசெளகரியப்படுத்தாது சக பிள்ளைகளுடன் கூடி விளையாட வைக்க நான் எடுத்த குட்சுமான வழிகள்தான் எத்தனை?

ஜீவா நாளுக்கு நாள் வகுப்பின் "பலியாடாகி" கொண்டு வந்தான் பொருட்களா தொலைந்தால் தீர்ப்பு விசுவாசமாக வரும். "ஜீவா எவெடுத்துப் போட்டான டீசர்"! நானும் இந்தப் பெலயினத்திற்கு இரையாவதுண்டு. அவனது மெளனம் என் சந்தேகத்தை வலுப்படுத்தும். இருந்தும், "அவசரப்பட்டு முடிவெடுக்கக்கூடாது. பொருட்களை எங்கேயாவது தவறி வைத்திருப்பீர்கள்—தேடினால் கிடைக்கலாமல்லவா" என்று அடிக்கடி அவன் பக்கமே நின்று வாதாடுவேன். ஆனாலும் பொருட்கள் தொலையத்தான் செய்தன. விளை

யாட்டு மைதானத்தில் விடப் பட்ட புத்தகங்கள்; தண்ணீர்ப் “பைப்படி”யில் வைத்த பேனாக்கள்—இப்படிப்பல. சில தொலைந்து விடும்; சில கிடைப்பதுமுண்டு.

ஜீவாவின் நிலை பரிதாபமாயிருந்தது. வீட்டிலோ அவனுக்கு ஆதரவோ வழிகாட்டலோ குறைவு. வறுமையின் தாக்கம் வேறு. பிற பையன்களைப் போன்று, “கடலை இனிப்பு” என்று வாங்குவதற்கு அவன் கையில் காசு கொடுக்க யாரிருக்கிறார்கள்.

அன்று வெள்ளிக் கிழமை, ஆசிரியனுக்குச் சோர்வான நாள். எனக்குச் சோதனை மிகுந்தநாளாயும் அமைந்தது. ஓயாது மழை பெய்தது—வெளியே ஓடித்திரிந்து விளையாட முடியாத பிள்ளைகள் ஒருவரை ஒருவர் இடித்து இரைந்து சக்தம் போட்டுக் கொண்டிருந்தன. நான் கோபத்தோடு அந்த ‘இரைச்சலை’ அடக்க எழுந்தேன்.

“சேர் என் பேனாவைக் காணவில்லை” ஜீவா களவெடுத்துப் போட்டான்”! என்று சத்தியன் கத்தினான்.

“ஏய்—சத்தியன்—நீ சொல்வது உண்மையா?” என்று அவனை அதட்டினேன்.

பொல்லாத காலம் சொல்லாமல் வரும்

“இந்த மேசையில் தான், சேர் வைத்தான். பென்சில் சிவ வெளியே போயிற்று வாரன்— அதைக் காணவில்லை” என்று வந்தது பதில். ஜீவாவை திரும்பிப் பார்க்கின்றேன், தலையைத் தூங்கப் போட்டுக் கொண்டு மெளனியாகின்றான். அவன் சத்தியன் சொல்வதைப்போல் அந்தப் பேனா அங்குதானிருந்திருக்க வேண்டும். அவனுக்குப் பக்கத்திலிருந்தவனும், ஜீவாதான்.

வகுப்பில் திடீரென்று நிசப்தம் நிலவியது. அடுத்து நான் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகின்றேன். என்ற எதிர்பார்ப்போடு, பிள்ளைகள் என் முகத்தையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அந்தப் பொல்லாவேளை எனக்கு நித்தியமாய் நீண்டது. முழு வகுப்பும் என் தீர்ப்பை எதிர்பார்த்து நின்றது. பெலயினங்கள் பிடித்திழுக்கப் பெறுமையை இழந்தேன்.

நாதியற்ற பிள்ளையொன்று பழியைச் சுமக்க நேர்ந்தது. ஜீவா கள்ளனா? குற்றம் சுமத்துவது எவ்வளவு இலகுவானது!

“ஏய் ஜீவா! சத்தியனிடம் அந்தப் பேனாவைக் கொடுத்து விடு” என்று கட்டளையிட்டேன் வழக்கமான மௌனம். அவனிடமிருந்து பதிலில்லை.

“ஜீவா எழுப்பி நீ” அவன் எழுந்து நின்றான். “உன் சட்டைப் பைப்பை பார்க்கவேண்டும் புத்தகங்களையும் வெளியாடிகளோடு வை”

ஜீவா. என் ஆணைகளுக்குப் பணிந்தான். அந்தப் பேனா அவனிடமிருக்கவில்லை. வகுப்பறையின் நிசப்தம் கலையவில்லை. ஜீவா மௌனமாய் தன் புத்தகங்களை அடுக்கிப் பைக்குள் புகுத்தி விட்டு, இருக்கையிலமர்ந்து; கைகளை மேசைமேல் மடித்து அதற்குள் தன் முகத்தை புதைத்துக் கொண்டான்.

திடீரென்று நானிழைத்த குற்றம் நெஞ்சைக் குடைந்தது! யாருக்கும் தேவைப்பட்டாத, நேசிக்கப்படாத ஜீவாவிற்கு கொஞ்சம் நேசத்தைக் காண்பித்த நான்கூட கைகளை விரித்து விட்டேன்!

அன்று பகல், “டேய் சத்தியன்? இந்தா உன்பேனா, ‘பைப்’ படியில் கிடந்தது.” என்று கூறிக்கொண்டு தியாகு சத்தியனிடம் பேனாவைக் கொடுத்தான் சத்தியனுக்கு நினைவு வந்தது! “ஓம் தியாகு இப்பதான் நினைவுக்கு வருகுது, தண்ணி குடிச் சிட்டு பைப் படியில் வைச்சான். மறந்திட்டீ”.

இந்த உரையாடல் என் செவிசுவரில் விழுந்து மனதிற்கு ஆறுதலை அளித்தது. விருந்தையில்

தனிமையாக நிற்குகொண்டிருந்த ஜீவாவை கட்டி அணைத்தவாறு “ஜீவா நான் வினா உன்மேல் பழியைப் போட்டுவிட்டேன்! இதை மனதில் வைச்சிருக்காதே” என்றேன் நான். அவன் தலை நிமிர்ந்து அந்தக்கண்கள் என்னை ஊருவியது. அந்தக்கண்களிலிருந்த வேதனை என்னிதயத்தை குறி சுடாமவில்லை.

“சிறு பிள்ளைகளை என்னிடம் வரவிடுங்கள்”— ஆசிரியப்பாற்றிக் காலங்களில் கிறிஸ்துவின் இந்தவார்த்தைகளைப்பற்றி நான் அடிக்கடி சிந்தித்ததுண்டு. அந்தவார்த்தைகள் ஒரு பிள்ளையை வழி நடத்துவதுதான் எமது பிரதான ‘வேலை’ என்பதை எனக்குணர்த்தி பது. ஜீவாவின்மட்டில் இந்த ‘வேலை’. தோற்றுப் போய்விட்டது! எனது மதிப்புக் குடிய பேராசிரியர் ஒருவருடைய வார்த்தைகள் சிந்தனையில் பளிச்சிட்டது. “நேசிக்கப்படாத பிள்ளைதான் எமது அன்பை அதிகம் வேண்டி நிற்கின்றது” அந்தக் கண்களில் நிலவிய ஏக்கம் என் நெஞ்சைத் தட்டிக்கொண்டே இருந்தது.

அதிரூடன் ஜீவாவை வீட்டில் சந்தித்தேன். அவனுக்கு பகுதி நேர வேலை ஒன்றை ஒழுங்குபடுத்தி சொற்ப பணமும் கிடைக்க வசதிகள் செய்தோம். ஆயினும், முக் மலர்ச்சியோடு வகுப்புகளுக்கு வரத்தொடங்கி

னன். பணத்தை பொறுப்பாகக் கொடுத்து சின்ன வேலைகளைச் செய்யச் சொல்வேன்—அவன் எந்தப் பிரச்சனைகளையும் தர வில்லை, “நீ நம்பத்தகுந்தவன்”, என்ற பாடத்தை, ஜீவா அன்று தொட்டுக் கற்றுக்கொள்ளத் தவறியதில்லை!!.....

இவையெல்லாம் என் மனக் கண் ஓடும் பழைய நினைவுகள்

தான்?! ஆனால்—எப்படி உலகத் தையே நிமிர்ந்து .பார்க்கக்கூடிய அளவிற்கு ஒரு சிறு பையன் தன் னம்பிக்கையுடன் வளர்ந்து மனி தனினான் என்ற அனுபவம் பசுமையாக நினைவில் நிலைத்து இனிக்கின்றது; ஜீவா, தன்னைச் சுற்றியிருந்த 'ஓட்டை' உடைத்து வெளியேறிய அன்று, ஆசிரியனாக யிருந்த எனக்கும் வெகு மதி கிடைத்தது.

வாசகர் போட்டி சரியான விடைகள்

1. படைவீரர்களுக்கு இன்று இலங்கையில் விசேட மரியாதை வழங்கப்படும் காரணங்களில் ஒன்று அவர்களின் தேவை அதிகரிப்பு
2. தமிழர் தம் தனித்துவம் மங்கி மறையச் செய்வதற்கு இன்று நிலவும் காரணங்களில் ஒன்று ஆடம்பரப் பொருள்களில் நுகர்வு
3. இலங்கையிலிருந்து வெளிநாடுகளில் தஞ்சம் புகுவோரின் நோக்கம் உயிரைக் காப்பாற்றல்

நாம் தெரிந்துள்ள விடையை எழுதிய நற்பேராளர்:
செல்வி ஜெயவதனி P.
5/4 3-ம் குறுக்குத்தெரு
யாழ்ப்பாணம்.

குறுக்கெழுத்துப் போட்டி (பங்குனி—சித்திரை 1986) சரியான விடைகள்

1	உ	ழி	சு	பு	த்	தி
2	ஹ	அ	லி	கி	கி	கி
3	6	வி	த	ன	ம்	பா
4	7	ன	ம்	பா	ரி	ரி
5	8	வி	உ	டு	ப	ப
6	9	ப	ரி	ப	ப	ப
7	10	ப	ரி	ப	ப	ப
8	11	உ	மை	யா	ள்	ள்
9	12	அ	ரி	வ	ரி	ரு

சரியான விடை
எழுதியவர் ஒருவர்
எஸ். பி. அருள்
நெடுந்திவு-7

வாசகர் போட்டி

4ஆவது உலகம் வைகாசி—ஆனி இதழிலிருந்து பொருத்தமான விடைகளை எடுத்து நிரப்பி அனுப்புங்கள். நாம் தெரிந்துள்ள விடையைத் தரும் நற்பேராளருக்கு ரூ. 50/= பரிசாக வழங்கப்படும்.

பத்திரத்தை வெட்டித் தபால் அட்டையில் ஒட்டி அனுப்பவும்
முடிவு தேதி 15-7-1986

1. வடபகுதியில் இலங்கை இராணுவம் பயங்கரவாதத்தை ஒழிக்க முடியாமல்க்குத் தரப்பட்ட உதாரணங்களில் ஒன்று
2. மனித உறவை வளர்ப்பதற்குப் பதிலாகச் சீரழிவை புண்டாக்கும் அறிவு வளர்ச்சிச் சாதனங்களிலொன்று.
3. மனித உறவிலும், வாழ்க்கை வசதிகளிலும் பெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்திய ஒரு புரட்சி

குறுக்கெழுத்துப் போட்டி
முடிவு தேதி — 15-7-86

1 அ		2 க		3 க		
	4 ரு					
வ	ம்	7 ணி		5 வ		லை
	6 ம்		9 ய			
8 அ		த்				
10 ம்						11
னி		12 தை				ல்

மேலிருந்து கீழ்

இடமிருந்து வலம்

1. அற்றங் காக்கும் கருவி	1. வண்டு
2. பொன்மலை	2. கொணழு
3. அம்பு	4. இரக்கம்
4. நூல் சிதைந்து கிடக்கிறது	5. —பூல்வாத கடல் இலை
5. படர்க்கைச் சுட்டுப் பெயர்	6. குண்டலம்
6. ஆகாயத்தோட்டி	8. குறுமுனி
7. பூமி தலைகீழாய்க் கிடக்கிறது	10. துருவன் மனைவி
8. வீச்சிராய்தம்	12. புதைத்த திரவியம்
9. தந்தன் மனைவி	
11. பெண்களின் கண்களுக்கு இதனை உவமை கூறுவர்.	

புதிய சந்தாதாரரைச் சேர்க்கும் போட்டி

புதிய சந்தாதாரரில் அதிஷ்டசாலிக்கு
ரொக்கப்பரிசு ரூ. 250/=

அதிஷ்டசாலியான சந்தாதாரரைச் சேர்த்துத் தருபவருக்கு
நன்கொடை ரூ. 250/=

பத்து ஆறுதற் பரிசுகள் தலா ரூ. 50/=

(புதிய சந்தாதாரர் ஐவருக்கும் ஐந்து சந்தா சேர்ப்போருக்கும்)

ஆண்டு சந்தா ரூ. 20/= (தபால் செலவு உட்பட)

ஐந்து முகவரிகள் கீழுள்ள சந்தாப்படிவத்தில் நிரப்பப் பட்டுப் பணத்துடன் அனுப்பி வைக்கப்பட வேண்டும்.

முதல் இருநூறு சந்தாக்கள் சேர்ந்தவுடன் முதற் சட்டியூப்பு நடைபெறும் ஒவ்வொரு இருநூறு புதுச்சந்தாவுக்கும் அதே பரிசுத்திட்டம்.

பரிசுக்கு முந்துங்கள்

புதிய சந்தாதாரர் பெயர், முகவரி:

1)

2)

3)

4)

5)

சந்தாதாரரைச் சேர்த்தனுப்புபவர் பெயர், முகவரி:

.....

.....

பிலுப்பையா சாத்தினி,
10ஆம் வட்டாரம்,
குருநகர், நெடுந்தீவு.

எந்த ஒரு செய்கையையும் எடுத்துக்கொண்டால் படித்தவர்களைவிடப் படிக்காதவர்கள் எதையும் திறம்படச் செய்கிறார்களே:

செயற்றிறன் என்பது பழக்கத்தின் முதிர்ச்சியால் ஏற்படுவது. "சித்திரமும் கைப்பழக்கம் செந்தமிழும் நாப்பழக்கம்."

யாழ். சுதா,
மருத்துவமனைவீதி.

ஆண்களிறு சிலருக்குத் தலை வழக்கையாகின்றது, பெண்களுக்கு அவ்வாறில்லை ஏன்?

குஞ்சியானது குழல், கூந்தல், தோகைக்கு நிகராகுமா? தொகையில் எடுத்தாலும் தோன்றாது. மொட்டைப்பெண்கள் முக்காடிட்டாவது மறைத்துவிடுவார்களே.

செல்விகள் பொன்னுத்துரை ஜெயந்தி,
மனோசக்தி,
அக்கராயன் குளம்,
கிளிநொச்சி.

கடவுள் நம்பிக்கை இல்லாத தமிழர்களின் கதி என்ன?

அவர்களது வேதனைகளும், துன்ப துயரங்களும் விழலுக்கிறைத்த நீராகிவிடும்.

செ. ஞானராசா,
செம்மண்தீவு,
முருங்கன்.

"எரியன் பாம்புக் குட்டிகளே வரப்போகும் சினத்திற்குத் தம்பிக்கொள்ள வழிகள் சொல்லிக் கொடுத்தது யார்" இக்கருத்தை இன்று ஆராயுங்கள்.

அன்று ஸ்நாபக அருளப்பர் பிழையான நெறிகளில் வழிகாட்டிய தலைவர்களைக் கடிந்துகொண்டார். இன்றும் முறையற்ற மார்க்கங்களில் ஈடுபடுவோரை இடித்துரைக்கும் அறிவுரைகளாக இவை ஒலிக்கின்றன. என்றும் ஒலிக்கும்.

"பங்குனி—சித்திரை புதிய உலகம் பார்த்தேன். ஆசிரியரின் எமது பார்வை புதிய உலகத்தின் மகிமையை விளக்குவதாக அமைந்திருந்தது. P. வனிதா எழுதிய "புதுமைப்பெண்" பெண்களை இழிவாக கண்ணோக்கும் மனிதர்க்கு ஒரு பாடமாக அமைந்திருக்கும். வாழ்க அதன் பணி"

செல்விசுப்பிரமணியம் சேதா,
பெரியகல்லாறு—02,
கல்வாறு.

பங்குனி—சித்திரை புதிய உலகம் படித்தேன். எஸ். கே. உதயணனின் கொழு கொழி என்னும் குறுநாவல் நெடுசை நெகிழ வைக்கின்றது.

மஞ்சு பொன்னையா அவர்களின் "சீதனக்கொடுமையும் தமிழரும்" என்னும் கட்டுரை பெண்கள் படும் அவல நிலையை விளிவாக எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

ச. மேரி மில்றெட்,
மோட்டக்கடை,
நானூட்டான்.

"சாதியைத் தீயிலே போட்டா!" என்னும் பாவை வாசித்து மகிழ்ந்ததுடன் என்

உள்ளத்தில் ஒரு புதிய உற்சாகம் பிறந்தது. புதிய உலகம் சிறக்க என் ஒத்தாசைகள்.

ஜெ. டெல்போஸ்,
4ஆம் வட்டாரம்,
வங்காலை.

போன இதழில் தனிநாயக அடிகளின் படத்தைப் பார்த்தேன். அடிகள் மறைந்து ஆறு ஆண்டுகள் கடந்தாலும், அவர் கடல் கடந்து தமிழருக்கு ஆற்றிய பணியை எமக்குத் திரும்பவும் மீட்டுத்தந்த செல்வி S. ரூபி வலன்றி அவர்களுக்கு எனது வாழ்த்து

பி. ஜேக்கப் யோகராஜ்,
குருநகர், நெடுந்தீவு.

பங்குனி—சித்திரை புதிய உலகம் படித்தேன். அருமையான கருத்துகள் பல ரசித்தேன். உதயணன் அவர்களின் கொழு கொம்பு குறுநாவல் குறிப்பிடத்தக்கது.

நீ. பாக்கியராஜா,
கன்னாட்டி, வவுனியா.

காலுறைகளும் கல்விக்கூடங்களும்

புதுமணம் பரப்பும் புதிய உலகமே, பங்குனி—சித்திரை இடம்பு இனிய மணம் பரப்பியது. வனி தாவிலால் எழுதப்பட்ட 'புது மைப் பென்' இன்றைய பெண்களின் கடமைகளைச் சுட்டிக்காட்டியது. 'சீதனக் கொடுமையும் தமிழரும்', என்ற ஆக்கத்திற்கு எங்கள் வாழ்த்துக்கள்.

சகோதரர்கள்
ஸ்பெல்லின், டெல்லின்,
பிளேவின், மெல்லின்.
வங்காலை-9.

புதிய உலகத்தின் ஒவ்வொரு அம்சமும் அறிவு வளர்ச்சிக்குரியது. மாணவருக்குத் தனியிடம் இல்லாவிடினும், மாணவர் பயன்படக்கூடிய விடயங்கள் வெளிவருகின்றன.

அ. அருள்சந்தானதேவீ,
கட்டைக்காடு, முள்ளியான்.

உதயணன் எழுதிய "கொழு கொம்பு" பிரமாதம், நாளாந்த வாழ்க்கையில் நடைபெறும் ஒன்றைத் தமது குறுநாவல்மூலம்

இந்த உலகுக்கு எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

பிலுப்பையா, சாந்தினி,
10ம் வட்டாரம்,
குருநகர், நெடுந்தீவு.

பங்குனி—சித்திரை சிறப்பிதழைப் படித்தேன். தமிழ்—கலாசாரம் என்னும் பகுதிகள் என் மனசைத் தொட்டன. சஞ்சிகைகள்மூலம் தமது திறமைகளை வெளிப்படையாகக் காட்டுமீ எழுத்தாளர்களுக்கு எனது நன்றி

செல்வி மேரி கலீஸ்ரா,
சிலாவத்தை,
முல்லைத்தீவு.

நிலைமாரும் உலகின் நிலைமைகளைப் புரிந்து கொண்டு தரமான தலைப்புகளில் ஆக்கங்களைத் தாங்கி வரும் 'புதிய உலகமே', உண்மையை இடித்துரைக்கும் உறுதி கொண்ட உள்ளம் முதற்பக்கங்களில் பார்வையிட முன்னேறி நீ செல்கின்றாய்.

யாழ். சுதா,
மருத்துவமனை வீதி.

(நாடக மேதையும் சிந்தனையாளருமான ஷா-இரு உலகப்போர்களைக்கண்டு வேதனையுற்றவர். அன்றைய கல்வி முறைகளே இதற்கு அடிப்படைக் காரணமென்று கருதியவர். இன்றும் இவரது கருத்துக்கள் பொருத்தமுள்ளதாகவே உள.)

ஒரு காலத்தில் ஜெர்மனி தேசத்தில், வாழமுற்பட்ட ஆங்கிலேயர்கள் அங்கிருந்த சப்பாத்துக்களை (Boots)ப் பார் துவியப் படைந்ததை யானறிவேன். அவை இடக்காலுக்கும்—வலக்காலுக்கு மென்று செய்யப்படவில்லை! எந்தச் சப்பாத்துக்குள்ளேயாவது காலையழைத்துச் சமாளிக்க வேண்டியதுதான்! இது வேடிக்கையாக இருக்கிறதல்லவா? ஆனால் உங்களிடம் ஒன்று கேட்க விரும்புகின்றேன். உங்களில் எத்தனை பேர் காலுறைகளை (Socks) 'இடம்' என்றும் 'வலம்' என்றும் தைத்துப்போடுகின்றீர்கள்? என் காலுறைகளை அவ்வாறு பின்னித்தரும்படி நான் நெசவாளர்களைக்கேட்டபொழுது அவர்கள் மறுத்துவிட்டார்கள்! என்ன விந்தை! உலகத்தை வட்டமிட்டுப் பறக்கும் இயந்திரத்தையும், பேசுவதையும், பாடுவதையும் உலகெங்கும் கேட்கக்கூடிய கருவிகளையும் கண்டுபிடித்த மனிதனுக்கு இந்த "இட-வல"க் காலுறைகளைச் செய்யமுடியாமலுள்ளது! இதைக் கேட்டால் என்னை அரைக்கிறுக்கான பேர்வளி என்று எண்ணிவிடுகீர்கள்.

ஆனால் எம் கல்வி வழி முறைகளும் இந்தச் சப்பாத்துக்கள், காலுறைகள் போன்றவைதாம்! அவற்றில் ஆழமோ அகலமோ இல்லை—எனவே மனித வாழ்விற்கு பொருந்துவதாகவுமில்லை. அவற்றிற்குள் எம் மூளைகளை நுழைத்துச் சமாளிக்கவேண்டியதுதான்.

கல்லூரியை விட்டு வளர்ந்தோர் உலகத்திற்குள் புருந்தும் எத்தனையோ பாதைகளைத் தெரிந்தடுக்கவேண்டியுள்ளது. இராணுவம், வழக்கறிஞர்தொழில், அரசாங்க உத்தியோகங்கள் பாராளுமன்றம் போவது—இப்படிப் பலப்பல. இந்தத்தொழில் துறைகளில் முறையாக ஒட்டிக்கொள்ளவேண்டுமென்றால் பரீட்சைகளில் சித்திபெற்றாகவேண்டும். இந்தப் போட்டிகளில் வெற்றி பெற விழிப்பும் சுழிப்பும் அவசியமாகின்றது. காலுறைகளை அணிவதைப்போன்று ஓர் வகைச் சாதாரியம் தேவைப்படுகின்றது.

ஒருவாறு இந்தப் பரீட்சைகளைத் தாண்டியதுடன் ஆரம்பிக்கின்றோம். ஆனால் இதற்கு பின்பு தான் நாங்கள் "கற்ற" கல்வி (தொடர்ச்சி 34ம் பக்கம்)

நல்ல பொய்

துன்பப்பட்டுத் தவிப்பவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியையூட்டும் சொற்கள் பொய்யாக இருப்பினும் அத்தகைய பொய்களை வேண்டியமட்டும் கூறலாம்.

சமயமும்—மனித வாழ்க்கையும்

சமயம் என்பது இறைவனையும் மனிதனையும் சந்திக்க வைக்கும் ஒரு பாலமாகும். சமயம், கடவுளையும் மனிதனையும் பிரதிபலிக்கும் கண்ணாடியாகும். “சமயம்” என்ற சொல், “நன்றாகச் சமைக்கப்பட்டது”, “பக்குவப்பட்டது” என்ற பொருள்களைக் கொடுக்கும். சமயத்துக்கு “மறை” என்ற சொல்லும் உண்டு இறைவனில் மூழ்கி யிருப்பவனுக்கு உலகம் மறைந்திருக்கின்றது. எனவே, மறை எனப்பட்டது. உலகில் அமிழ்ந்திருப்பவனுக்கு இறைவன் மறைந்திருக்கின்றான். எனவே, மறை எனப்பட்டது. சமயம் மனிதனிடமிருந்து இறைவனை நோக்கிச் செல்வதாகும். சமயத்தில் இறைவனுக்குரிய பங்கைவிட மனிதனுக்குத்தான் பெரிய பங்கு உண்டு. நாம் எங்கே இருந்து வந்தோம்? எங்கே போகின்றோம்? நம் வாழ்வின் குறிக்கோள் என்ன? போன்ற வினாக்களுக்கு விடை அளிக்க முயல்வது சமய

மாகும். மனிதனை விலங்கிலிருந்து வேறுபடுத்துவது பகுத்தறிவாகும். அதேபோன்று மனிதனை விலங்கு நாட்டங்களிலிருந்து வேறுபடுத்துவது சமயமாகும். சமயத்தின் தொடக்கநிலை அகசத்தின் காரணமாக வந்தது என அறிஞர் பெருமக்கள் கூறுவார்கள். காலப்போக்கில் சமயம் நாகரிகத்தின் ஒரு கண்ணியாகவும், நாகரிகம் நிலைநிறுப்பதின் ஒரே காரணம் சமயம் எனவும் உலகப் புகழ்பெற்ற வாலாற்றரசி ரியர் (‘‘Thynbee’’) டாயின்பி கூறுவார்கள். சமயம் மனித வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையா

அருள்திரு. வே. அந்தனிஜான அழகரன்,
எம். ஏ., பி. எச். டி.

தது என்று நான் கூறும்போது நிறுவனங்களாக (Institutional) விளங்கும் சமயங்களைக் கூறவில்லை. கடவுள் அறிவு, கடவுள்

அனுபவம் தேவை என்கின்றேன். சமயங்கள் மனிதனைப் பக்குவப்படுத்துந் நெறிகளாகும்—வழிநிலைகளாகும். கடவுள் முதன் முதலாக, முக்கியமாகச் சமயங்களில் அக்கறை காட்டுகின்றார் என்று நினைப்பது பெரிய தவறாகும். சமயங்களின் விட ஒவ்வொரு மனிதனிலும் கடவுள் அக்கறை எடுக்கின்றார். கிறிஸ்து தனி மனிதனை மீட்கவந்தார். அர்த்தமற்ற சமயச் சடங்குகளிலிருந்தும், வெற்று வழிபாட்டுக்களிலிருந்தும் மனிதனை விடுவிக்க வந்தார் கிறிஸ்து. “பலியைவிட இரக்கத்தையே விரும்புகின்றேன்” என்றார் கிறிஸ்து

எது உண்மைச் சமயம்?

உண்மையான சமயம் உலகை விட்டு வானத்தில் பறப்பதன்று. அன்றாட மனித வாழ்க்கைக்குத் துணை செய்யவேண்டும் சமயம் அன்பில் உண்டு—உள்ளத்தாய்மையிலே உண்டு. தித்தொலன்றோ வள்ளுவப்பெருந்தகையாரும் “மனத்துக்கண் மாசிலனாதல் அனைத்தே அறம்” என்றார். “மனமது செம்மையானால் மந்திரங்கள் தேவையில்லை” என்பார் இன்னோரு இறையடியார். எனவே ஒருவன் பக்குவநிலை அடையும் வரையில் தான் சமயங்கள் தேவை. ஆனால், சமய உணர்வுகள் எப்போதும் தேவை. நிலையான சமுதாயத்துக்கும், நிலையான மானிட உறவுக்கும் துணை செய்வது சமயமாகும். மனிதனை

நல்லவனாக மாற்றச் செய்வது சமயமாகும். வாழ்க்கையிலே மனிதனை மதிக்கவேண்டும், இறைவனின் சாயலில் படைக்கப்பட்டவன் என்று கூறுவது சமயமாகும். அன்பு, கருணை, மன்னிப்பு, சகிப்புத்தன்மை போன்ற உயர்ந்த பண்புகளை மேற்கொள்ளச் சொல்வது சமயம்கும்.

உலகில் ஏன் பல

சமயங்கள்?

—விறகுகள் பலவிதமாக இருந்தாலும் அவை தரும் நெருப்பு ஒன்றாகும்.

—பசுக்கள் பலவித நிறமாயிருந்தாலும் அவைதரும் பாலின் நிறம் ஒன்றாகும்.

என உபரிடகம் கூறும். ஆம் உலகின் பல சமயங்கள் இருந்தாலும் அவைகள் கூறும் அடிப்படைத் தத்துவங்கள் ஒன்றாகும்.

“ஒரு நாமம், ஓர் உருவம் இல்லார்க்கு ஆயிரம் நாமம் சொல்லித் தெள்ளேணம் கொட்டோமோ” எனத் திருவாசகம் தந்த மணிவாசகர் கூறுவார்.

“கடவுளுக்கு ஊர் இல்லை. பெயர் இல்லை, வடிவம் இல்லை. ஆதி இல்லை, அந்தம் இல்லை. அடிப்பட்ட கடவுளுக்குப் பல சமயங்கள் பல பெயர்களைக் கொடுக்கின்றன” என்பார் மாணிக்கவாசகர்.

“வேறுபடு சமயமெல்லாம் புகுந்து பார்க்கில் விளங்கு

பரம்பொருளே நின் விளையாட்
டல்லால் மாறுபடுங் கருத்
தில்லை" வன்பார் தாயுமான
வர்.

மேலும் தேசியக் கவிஞர்
பாரதியாரும் "ஒன்று பரம்
பொருள், நாம் அதன் மக்கள்,
உலகு இன்பக் கேணி" என்
பார்.

பல சமயத்தவரும்— நம் சகோதரர்களே!

பனிபடர்ந்த ஓர் இரவு. இரண்டு
சகோதரர்கள் இரண்டு எதிர்
திசைகளிலிருந்து வந்து கொண்டி
டிருக்கின்றார்கள். தூரத்திலிருந்து
இருவரும் ஒருவர் ஒருவரைப்
பார்க்கும்போது ஏதோ பூகத்
தைப் பார்ப்பதாகக் கண்டு
பயந்துகொண்டிருந்தார்கள். இரு
வரும் நெருங்கி, நெருங்கி, வர,
வர, இருவரும் நீண்டகாலத்து
நண்பர்கள் எனக் கண்டு மகிழ்ந்
தார்கள். இந்த இரண்டு சகோ
தரர் போன்று பல சமயத்தினர்
தூரத்திலிருந்துகொண்டு ஒருவர்
ஒருவரைப் பார்த்துப் பயப்படு
கின்றனர். ஆனால் இருவரும் தத்
தம் சமயக் கருத்துக்களைக் கருத்
துப் பரிமாற்றம் செய்யும்போது
பல ஒற்றுமைக் கூறுகள் இந்
பது கண்டு இன்புறுவார்கள்
என்பது திண்ணம். நாம் ஒவ்
வொருவரும் இன்னொருவரின்

சமய உண்மைகளை அறிய முயல
வேண்டும். மாக்ஸ் முல்லர்
(Max Muller) என்ற அறிஞர்
சொல்வதற்கிணங்க "எவருக்கு
ஒரு சமயம் மட்டும் தெரியுமோ
அவருக்கு எந்தச் சமயமும் தெரி
யாது" (He who knows only
one Religion does not know
any religion) என்பார்.

"பண்புள்ள ஒவ்வொரு
ஆணின், ஒவ்வொரு பெண்ணின்
கடமை என்னவெனில் ஏனைய
சமயங்களின் தூய நூற் களை அஹு
தாபத்துடன் படிக்கவேண்டும்.
உலக சமயங்களின் மறைநூல்
களை நட்புடன் படிப்பது ஒவ்
வொருவரின் தூய கடமையா
கும். எல்லாச் சமயத்தினரும்
ஒரே குடும்பத்தின் மக்களாக
வாழவேண்டும். சமயங்களெல்
லாம் இன்னிசையை எழுப்ப
வேண்டும்" என்பார் காந்தி அண்
ணல்.

"எப்பொருள் யார் யார்
வாய் கேட்பினும்
அப்பொருள் மெய்ப்பொருள்
காண்பது அறிவு"

என்பது பொதுமறையின் வாக்
காகும். யார் எந்த உண்மை
யைப் பேசினாலும் அது ஆவி
யானவரால் வருவது விவிலியம்.

பெறுவதிலும் பார்க்கத் தருவதே இன்பம்

சமயங்களின் சில ஒற்றுமைக் கூறுகள்:

சிவபெருமான் எப் படித்
தன்னை ஆட்கொண்டார் - என்
பதைத் திருவாசகத்தில் மாணிக்க
வாசகர் இவ்வாறு கூறுவார்:
"வான்பழித்து இம்மண்ணகம்
புகுந்து மனிதரை ஆட்கொண்ட
வள்ளல் இத்திருவாசகத்தில்
நான் வழிபடும் கிறிஸ்து விண்
ணகம் விட்டுமண்ணகம் வந்து
மனிதரை ஆட்கொண்ட அன்புரு
கும் காட்சியைக் கண்டு அகமகிழ்
வேன்.

"மாணிக்கவாசகர், இறைவ
னின் தாயுள்ளத்தை இவ்வாறு
எழுத்துக்காட்டுவார். 'பால்நினைந்
தூட்டும் தாயினும் சாலச் சிறந்
தது' என்பார். இதேகருத்துப்
பட விவிலியத்தில் இசையாஸ்
இறைவாக்குளர் கீழ்க்கண்டவாறு
கூறுவார்: பெற்ற தாய்க்கு
அன்பு வற்றிப்போகுமோ? பால்
குடிக்கும் குழந்தையை அவள்
மறப்பதுண்டோ? அப்படியே
பெற்றவள் தன் பிள்ளையை

மறந்துவிட்டாலும், நாம் உன்னை
ஒருபோதும் மறக்கமாட்டோம்".
(இசை. 49:13-15.)

"உண்ணுஞ்சோறு, பருகுநீர்
தின்னும் வெற்றிலையுமெல்லாம்
கண்ணன் எம்பெருமான்" என்று
நம்மாழ்வார் அருள்கின்றார்.
புனித சின்னப்பரும், "நீங்கள்
எதைக்குடித்தாலும், உண்டாலும்
கிறிஸ்து இயேசுவுக்காகச் செய்
யுங்கள்" என்பார்.

முடிவுரை:-

நாள்தோறும், வாரந்தோ
றும், திங்கள் தோறும், விரத
நாள்களிலும், ஒரு சிறு பொழு
தைக் கோயிலுக்கென்று செல
வழிப்பது சமயமாகாது. சமயம்
புறக்கோலத்தளவில் கட்டுப்
பட்டு நிற்பதுமன்று. கற்கால
நாகரிகத்தின் பண்புகளுள் ஒன்று
வாழ்க்கையிலிருந்து சமயத்தைப்
பிரிப்பதாகும். சமயம் வாழ்க்கை
யோடு இணையவேண்டும். கோயி
லும் குடிசையும் கைகோத்துக்
குலாவவேண்டும்.

அட்டைப்பட விளக்கம்

பற்றி எரியும் அறிவு எனும் தீயை அழிவுக்கென்றே உப
யோகிக்கின்ற வளிமை வாய்ந்த கரங்களினால் நலிவுற்ற மனிதன்
நகக்கப்படுகின்றான், தத்தளிக்கின்றான். இதனால் அவன் எதிர்பார்க்
கின்ற சமாதானமும் அவனை அடையமுடியாமல் அங்கு சிக்கித்
தவிக்கின்றது.

தீயினால் அழிக்கத்தான் முடியுமா? ஆக்கவும் முடியும் என்பதை
மனிதன் மறந்துவிட்டானா? ஒவ்வொருவரும்—ஒவ்வொருவரும்—

அடுத்த இதழுக்கு நீங்களும் எழுதுங்கள்

உயிர் உறிஞ்சும் போதைவஸ்துக்கள்

இறுதிநாள் 15-7-1986

- ★ போதைவஸ்து இளைஞரை இருளுக்கு இட்டுச்செல்லல்
- ★ போதைவஸ்துப் பாவனையால் இளைஞர் படும் இன்னல்கள்
- ★ பாதை மாற்றும் போதைவஸ்து
- ★ போதைவஸ்து ஓர் உயிர்கொல்லி
- ★ மென்மையான உணர்வுகளை அழிக்கும் போதைவஸ்து
- ★ மனிதனை மிருகமாக்கும் போதைவஸ்து
- ★ போதை வஸ்துப் பாவனையும் எதிர்கால உலகமும்
- ★ போதைப்பொருள் பாவனையிலிருந்து இளைஞரைக் காக்க தொடர்புசாதனங்கள் வசிக்கும் பங்கு
- ★ நவீன உலகமும் போதைப்பொருள் பாவனையும்
- ★ போதைப் பொருளும் இளைஞர் அழிவும்.

தலைப்புக்களைத் தந்தவர்: கல்வியூர் விஜயபாரதி

மேல் குறிப்பிட்ட தலைப்புகளுக்கு எதிர்மாறான தலைப்பு களிலும், மேற்குறிப்பிட்டாத ஆனால் தொடர்புடைய தலைப்புக் களிலும் நீங்கள் எழுதலாம். பெயர் முகவரி இடப்பட்டு உரிமை கோரப்படும் ஆக்கங்களே பிரசுரத்துக்கு தகுதி யுடையவை.

ஆ-ர்.

புனித வளன் கத்தோலிக்க அச்சகம், யாழ்ப்பாணம் — 1986